

НАГОЛОС

Всеукраїнська газета виходить за сприяння ГО "Українська ініціатива"

№ 8 (15)

червень 2009 року

АВТОРСЬКА КОЛОНКА

Наголошую!

Початок літа виявився спекотним і досить дощовим. Для звичайних українців це проявилось лише у відповідних погодних умовах. А ось для наших можновладців дощило і пекло не лише над головою, але й всередині.

Як завжди, відзначився Кабінет Міністрів. Цього разу не пощастило голові оборонного відомства Юрію Єханурову. Підлеглих вже экс-Міністра здапали начебто на незаконній передачі земельних ділянок, а самому Єханурову дорікнули у зникненні сотень мільйонів гривень, які держава чесно виділила на солдатську кашу для військовослужбовців. Звісно, ніхто в Міністерстві не зізнався у подібних гріхах. Ба навіть Віктор Ющенко став в оборону відомства, вбачаючи у тому, що відбувається, підступну кадрову війну. Але народні обранці таки попросили пана Єханурова поспушитись з міністерського крісла. Тепер вони нам обіцяють, що новий Міністр оборони буде вміти водити танк і влучно стріляти з зенітної установки - себто, це буде обов'язково людина в погонах.

Неабияку кашу з дивним присмаком заварили разом Партія регіонів та БЮТ. От-от мало народитись спільне "дитя" Віктора Януковича та Юлії Тимошенко. Але не вийшло. Принаймні цього разу. Обидва політики поспішили привселюдно пояснити офіційні причини провалу коаліційних переговорів своєю принциповістю та любов'ю до народу.

А чого варті балачки про можливість обрати Президента не всенародним голосуванням, а лише 450 голосами народних депутатів! - Це нас з вами хотіли залишити осторонь від політичного шоу під назвою "Президентські перегоони".

Мало того, деяким народним обранцям закортілось якомога довше протриматись в стінах Верховної Ради, тому виникла ідея продовження на певний термін повноважень парламенту. Звісно, можна пояснювати мету таких бажань, як "надати новій коаліції та новому уряду час для реалізації програми відродження української економіки". Але ж суть того, що відбувається, лежить на поверхні - перерозподіл влади.

Хоча, знаєте, є величезний позитив у всьому цьому - це сам факт, що політики намагаються домовитись, помиритись і, хто зна, можливо, навіть відродити політичну велич України. Поживемо - побачимо...

Денис Тимошенко

3 Днем Конституції України!

28 червня 1996 року увійшло в новітню історію нашої держави як День великого загальнонаціонального консенсусу, верховенства національних інтересів над швидкоплинною політичною кон'юктурою. Прийнята цього дня нова Конституція суверенної України втілила досягнення вітчизняної й світової конституційної науки та практики конституційного будівництва, викристалізувала національну ідею, відобразила ментальність, волю та прагнення українського народу до власної національної державності.

Нехай же в цей урочистий день повсюди панує світлий настрій, міцне почуття гордості за свою країну, за її Основний Закон, що гарантує втілення мрій і сподівань на краще й благополучне життя у власній державі.

Щиро ваш Анатолій АРТЕМЧУК

АНАТОЛІЙ АРТЕМЧУК:

"Співпраця з міжнародними інституціями розширить можливості надання реальної допомоги людям з особливими потребами"

Громадська організація "Поділля" відома своїми численними добрими вчинками задля допомоги потребуючим. Також вона налагоджує співпрацю з українськими та закордонними інституціями для розширення можливостей для надання реальної допомоги людям з обмеженими можливостями.

Наприкінці травня делегація з України відвідала м.Злоторія (Польща) в рамках проекту "Схід-Схід: партнерство без кордонів". До складу делегації увійшли Голова ради ГО "Поділля" Анатолій Артемчук і помічник голови Вікторія Різник та перший заступник Голови правління громадської організації "Земляцтво "Хмельниччина" у м. Києві Микола Вельма.

Цій поїздки передувала участь ГО "Поділля" у конкурсі "Міжнародний досвід впливу громадянського суспільства на демократичні перетворення", який оголосив Міжнародний фонд "Відродження" в рамках програми "Схід-Схід: партнерство без кордонів". Громадська організація запропонувала свій проект "Співпраця між громадським сектором та неприбутковою організацією з метою професійного виховання і навчання людей з обмеженими можливостями (інвалідів) на Європейському, Польському та Українському ринках праці", основною ідеєю якого є прагнення займатись вирішенням проблем людей з обмеженими можливостями, створення сприятливих умов для життєдіяльності таких людей. Головна місія проекту - вивчати, а також порівнювати професійні реабілітаційні системи, що діють в ЄС, Польщі і в Україні. Передумовами виникнення проекту є зацікавленість української сторони цією проблемою, прагнення і можливість втілити в життя таку реабілітаційну систему для інвалідів в Україні, на прикладі досягнень польської сторони. Проект

сконцентрований на вивченні реабілітаційної системи для людей з обмеженими можливостями в Польщі, представниками громадської організації "Поділля", привернення уваги українського суспільства та місцевих органів влади до проекту і співпраця в цьому напрямку.

Перебуваючи у Польщі, представники ГО "Поділля" ознайомились з реабілітаційною системою для інвалідів і тепер мають можливість разом з польськими експертами впровадити аналогічну систему в Україні.

Під час візиту українська делегація відвідала спеціалізовані школи для розумово неповноцінних дітей та молоді, Майстерні активної терапії (працевлаштування) у Свієрзаві, Злоторії та Войцешні. У цих установах створюють робочі місця для фізично або розумово неповноцінних осіб і спеціалізуються на таких видах робіт як розпис Різдвяних прикрас, еко-терапія та гіпотерапія. Також делегація побувала в Установі професійної діяльності - це найбільший заклад такого типу в Польщі, відвідала Національний Фонд реабілітаційного відновлення інвалідів у місті Вроцлав.

Незабаром відбудеться реалізація наступного етапу проекту - візит делегації Злоторійської громади до України для ознайомлення з можливостями української сторони щодо реалізації даного проекту і обговорення співпраці щодо його впровадження в Україні.

Результатом цього проекту буде - ознайомлення громадськості України з проблемами людей з обмеженими можливостями та важливості впровадження реабілітаційних систем для інвалідів не тільки в Києві, але й у всіх регіонах України. А головне - дати зрозуміти людям, про яких ми турбуємось, що вони не залишилися наодинці зі своїм болем та турботами.

Запрошуємо всіх, кому не байдужою доля людей з обмеженими можливостями, особливо дітей-інвалідів, які є частиною нашого суспільства, приєднатися до ГО "Поділля", щоб разом впроваджувати ефективні системи реабілітації інвалідів.

Вікторія Різник

У НОМЕРІ:

Янукович відкинув дружбу з Тимошенко

Народний депутат, лідер Партії регіонів Віктор Янукович після довготривалих переговорів із Блоком Юлії Тимошенко заявив, що його політична сила не вступить у коаліцію із БЮТ.

Стор. 2

"Свобода" бажає луструвати владу

Всеукраїнське об'єднання "Свобода" провело пікетування Верховної Ради України з вимогами: достроково припинити повноваження ВР, оголосити позачергові парламентські вибори і провести всеукраїнський референдум.

Стор. 4

Де ви українські "Оскарі"?

Буденною правдою про підготовку та загартовування майбутніх кіно-митців поділилась з "Наголосом" декан Інституту екранних мистецтв, доцент кафедри кінознавства Київського національного університету театру, кіно та телебачення ім. Карпенка-Карого Ольга Миколаївна Равлюк-Голціна.

Стор. 5

Як крадуть гроші із платіжних карт

"Знімаючи гроші в банкоматі, необхідно переконатися, що ніхто не стоїть за спиною на відстані, що дозволяє побачити, який ви набираєте PIN-код", - говорить одне із чотирьох правил користування картками міжнародної платіжної системи VISA.

Стор. 7

НАГОЛОС *Владимир*

Янукович відкинув дружбу з Тимошенко

Народний депутат, лідер Партії регіонів Віктор Янукович після довготривалих переговорів із Блоком Юлії Тимошенко заявив, що його політична сила не вступить у коаліцію із БЮТ.

Як повідомляє прес-служба "регіоналів", В. Янукович, зокрема, відзначив, що у нього немає наміру політизувати переговори чи їхній провал для досягнення короткотермінових політичних дивідендів. "Я повинен сказати, що переговори, які ми вели з партнерами, дали багато на перспективу. Пройдений шлях до об'єднання залишається нашим спільним надбанням. Це той безцінний вантаж, який ми беремо з собою, продовжуючи рух уперед. Ми обов'язково використаємо його. Це відбудеться одразу після президентських виборів. Але нехай народ - і лише він - дасть мандат довіри тому, хто, на його думку, зможе забезпечити проведення подальших реформ", - сказав політик.

Парламентарій запевнив, що він приймає це рішення одностайно: "Серце підкаже мені - обрання Президента всенародно на прямих виборах - це єдиний правильний вибір, на який слід зважитися. І я його роблю". Він додав, що не може погодитися зі зміною в Конституції, відповідно до якої голова держави повинен обиратися депутатами Верховної Ради. "Обраний всенародним голосуванням

лідер держави зможе об'єднати країну. Це буде Президент, обраний народом, а не Верховною Радою", - підкреслив "регіонал".

Крім того, за його словами, у ході коаліційних переговорів з представниками БЮТ для нього стало очевидним, що навіть при готовності всіх учасників до серйозних компромісів, широка коаліція зіткнеться з низкою проблем, які швидко вирішити не вдасться. "Я розумів політичну ціну зусиль, які треба буде зробити, для всіх учасників процесу. Розумів, що і новому уряду, і новій коаліції потрібен буде час", - відзначив партією.

Водночас, на його переконання, наближення президентських виборів позбавляє сенсу створення нового уряду. "Кількох місяців, які відділяють Україну від президентських виборів, просто не вистачило б, аби розпочати справді ефективну антикризову діяльність", - вважає В. Янукович.

Разом з тим, він зізнався, що його політична розглядала шлях внесення змін до Конституції, які передбачали вибори Президента в парламенті і продовження на певний термін повноважень парламенту. "Мета таких змін - дати новій коаліції і новому уряду час для реалізації програми відродження економіки. Однак ці зміни в Конституцію треба було вносити дуже швидко. Це означало, що треба відмовитися від широкого їх обговорення в обстановці відкритості та прозорості. А такий шлях - це крок назад від демократії", - сказав нардеп.

Парламентарій ще раз підкреслив, що Президент повинен опиратися на довіру свого народу. "Люди повинні вірити - лідер держави робить все можливе, щоб поліпшити життя кожного громадянина, щоб Україна відродила економіку й отримала перспективу в майбутнє. Мандат такої довіри можна отримати лише на всенародних виборах", - резюмував В. Янукович.

Партія регіонів вигнала Чорновола, Кужель і Богословську

Політична рада Партії регіонів ухвалила рішення виключити Інну Богословську з членів Партії регіонів, із складу фракції Партії регіонів у Верховній Раді України, а також - з членів політради Партії регіонів за порушення положень і вимог статуту Партії регіонів.

Крім того, "регіонали" позбавили членства Олександру Кужель, а Тараса Чорновола виключили із складу фракції Партії регіонів у Верховній Раді (Т. Чорновола було виключено з членів партії ще у грудні 2008 року).

Нагадаємо, І. Богословська в травні сама вирішила вийти з Партії регіонів і боротися за крісло Президента. "Я приймаю відповідальне рішення: я виходжу з Партії регіонів і повідомляю про намір перемогти на президентських виборах 2010 року в Україні. Я вступаю у боротьбу, щоб, ставши Президентом України, забезпечити країні роботу, порядок та віру", - йдеться у заяві політика.

Доля О. Кужель у Партії регіонів була вирішена ще взимку, коли "регіоналка" прийняла пропозицію уряду очолити Держкомпідприємництва. "Нинішній уряд України знищує підприємство... Позиція члена Партії регіонів Олександри Кужель... викликала глибоке обурення у наших однопартійців та у прихильників нашої партії", - заявили тоді в політсилі. Що стосується Т. Чорновола, то він вийшов з партії за власним бажанням ще у жовтні 2008 року.

Ющенко переніс 26 операцій

Президент України Віктор Ющенко зізнався, що за два перших роки перебування на президентській посаді йому було зроблено 26 операцій для ліквідації наслідків отруєння у 2004 році.

Як передає УНІАН, В. Ющенко підкреслив, що говорить про це вперше. За його словами, ніхто не знав про ці операції, оскільки йому їх робили,

"коли всі йшли відпочивати - у п'ятницю ввечері, а в понеділок уже виходив на роботу".

Голова держави також відзначив, що ці операції тривали більше трьох годин кожна. У той же час, він не уточнив, про що саме йдеться.

Нагадаємо, згідно медичних даних, на цей момент з організму В. Ющенка виведено більше 95% діоксину.

ЄХАНУРОВА "ПОПРОСИЛИ З МІНОБОРОНИ ЧЕРЕЗ СОЛДАТСЬКІ ХАРЧІ"

22 квітня Кабінет Міністрів України призупинив начебто незаконну передачу Міністерством оборони 33 ділянок землі загальною площею 255 га, у тому числі 96,3 га на узбережжі Чорного моря. Крім того, Контрольно-ревізійному управлінню (КРУ) було доручено почати перевірку в Міноборони. Таке рішення було прийнято на засіданні уряду.

20 травня голова Головного контрольно-ревізійного управління Микола Сивульський на засіданні Кабінету констатував зловживання чиновників Міністерства оборони із забезпеченням харчування військовослужбовців. Зокрема, за його інформацією, у 2008 році було додатково виділено з державного бюджету 340 млн. грн. для забезпечення харчування. "Практично половина цих коштів витрачена на цілі, які ми кваліфікуємо як недоліки, порушення, а то й зловжи-

вання, допущені Міністерством оборони", - підкреслив чиновник.

У свою чергу, Міноборони заперечило факти порушень при закупівлі продуктів харчування для солдатів.

Президент України Віктор Ющенко також зайняв "прооборонну" позицію і заявив, що не буде представляти у парламенті подання на звільнення Міністра оборони України Юрія Єханурова. Крім того, голова держави дав доручення Генеральній прокуратурі перевірити інформацію КРУ про порушення в Міноборони. "Крім політики, крім кадрової війни, тут нічого немає", - переконаний голова держави.

Пізніше Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони запропонував парламенту проголосувати за відставку Єханурова. Про це після засідання комітету заявив його керівник Анатолій Гриценко.

5 червня Верховна Рада таки звільнила Ю. Єханурова з посади Міністра оборони. За відповідний проект постанови №4513, підготовлений народними депутатами Валерієм Писаренком та Андрієм Кожем'якіним (БЮТ), проголосували 363 парламентарія. При цьому Партія регіонів дала 161 голос, комуністи - 27, БЮТ - 152, НУНС - 4, Блок Литвина - 19 голосів народних депутатів.

Того ж дня на позачерговому засіданні Кабінету Міністрів України Валерій Іващенко був звільнений з посади заступника Міністра оборони й призначений на посаду першого заступника Міністра оборони. Таким чином, цей чиновник став виконуючим обов'язки голови оборонного відомства. У БЮТ відразу зпрогнозували, що наступним Міністром оборони буде обов'язково людина в погонах.

Комуністи не хочуть торгувати землею

Фракція Комуністичної партії у Верховній Раді наполягає на терміновому розгляді у парламенті питання про продовження мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення. Про це заявив лідер КПУ, голова парламентської фракції комуністів Петро Симоненко.

Як повідомляє прес-служба Компартії, П. Симоненко нагадав, що з 1 січня 2010 року фактично буде скасовано мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення. "Я пропоную до початку президентських виборів вирішити це питання, тому що тоді знову не буде можливості - різні політичні сили з різних причин будуть займати зовсім іншу позицію. Тому нам необхідно прийняти

рішення негайно і продовжити мораторій на торгівлю землею", - зауважив політик.

Парламентарій додав, що під час президентських перегонів рішенням держави проблем взагалі не буде кому займатися. "Зважаючи на вибори, за січень-лютий землю України можуть практично розграбувати і розтягнути", - зпрогнозував лідер КПУ.

Гриценко вважає, що українці підтримають його Конституцію Порядку

Ще до початку президентської кампанії потрібно донести до людей необхідність внесення змін до Конституції України, адже суспільство повинно знати, які саме повноваження матиме новообраний глава держави. Про це, перебуваючи з робочою поїздкою у Хмельницьку, розповів народний депутат, голова Всеукраїнської громадської організації "Громадянська позиція" Анатолій Гриценко.

Однак, попри необхідність внесення змін до Основного Закону держави, народний депутат визнає, що ймовірність зробити це до президентських виборів є вкрай низькою.

"Період до виборів і саму виборчу кампанію усім політичним силам та кандидатам потрібно використати для того, щоб роз'яснити людям: для чого потрібно змінювати Конституцію, чому це питання важливе не лише для політиків а й для решти 46 млн. людей, які саме зміни до Основного Закону пропонують та чи інша політична сила", - вважає голова "Громадянської позиції".

Гриценко нагадав, що вже він на розсуд громадськості власний проект конституційних змін - Конституцію Порядку, у якій запропонував, щоб глава держави одночасно був і прем'єр-міністром країни.

"Переконаний в тому, що більш ефективною буде сильна президентська виконавча вертикаль", - сказав він і додав, що досі не чув жодних категоричних заперечень стосовно запропонованої ним моделі ні від представників Партії регіонів, ні від Тимошенко, ні від Литвина.

Голова "Громадянської позиції" впевнений, що "якщо винести питання прийняття Конституції Порядку на референдум, переважна більшість українців обере сильну президентську владу".

grytsenko.com.ua

Нещодавно в українських ЗМІ було оприлюднено рейтинг найбільш кримінальних міст та областей України. Перше місце у рейтингу посіло місто Луганськ, в якому відбувається 57 злочинів на 10 тисяч населення (за перші чотири місяці 2009 року). До першої п'ятірки рейтингу найбільш небезпечних міст також увійшли ще два міста Лу-

рять у двохсотвідсоткове зростання. За їхньою інформацією, кількість розбійних нападів збільшилася на 15%, пограбувань - на 8%.

На рівень злочинності, відзначає видання, вплинула низка факторів: криза, ріст безробіття, амністії та повернення трудових мігрантів із Західної Європи та Росії, борги за креди-

Бандитська Україна: кримінальний рейтинг міст

ганської області: Лисичанськ (54 злочини на 10 тис.) і Краснодон (46,9 на 10 тис.). Злочинну шкалу винайшли журналісти журналу "Фокус".

За інформацією "Фокуса", "чим далі на Схід, тим вище рівень злочинності: ця особливість незмінна для України". Фахівці пояснюють це явище меншою щільністю заселення західного регіону та релігійністю місцевого населення. На противагу цьому на Сході типові густонаселені міста та маятникова міграція.

Як повідомили журналу експерти з РНБО, у першому кварталі 2009 року в порівнянні з таким же періодом минулого року число замовних убивств подвоїлося, а бандитських нападів стало в 2,6 рази більше. Це цифри офіційної статистики відомства, але варто також урахувати, що більше половини постраждалих українців просто не звертається до правоохоронних органів (дані Міжнародної організації із захисту жертв злочинності). Трохи інша точка зору в співробітників МВС, які згодні, що через кризу злочинів дійсно стало більше, але все-таки не ві-

ти і відчуття безкарності, що дарують невеликі терміни ув'язнення та декриміналізація дрібних злочинів проти майна. "Так за крадіжку на суму, що не перевищує 907 грн. 50 коп., в Україні передбачена адміністративна відповідальність - тобто штраф", - пише видання.

Крім того, журналісти "Фокуса" з'ясували, що найчастіше жертвами стають пенсіонери, "оскільки навіть в умовах безробіття вони мають хоч якийсь постійний дохід - пенсії". Друге місце серед жертв злочинців посідають банки. Як вдалося з'ясувати журналу, з початку року в Україні кількість нападів на них виросло в середньому в 2,4 рази. Якщо раніше за місяць відбувалося 8-9 таких пограбувань, то тепер - більше 20.

Слід відзначити, що найпоширеніший тип злочинів - це саме пограбування. Київ за кількістю пограбувань залишив позаду всі міста України, а з початку року рівень злочинності у Києві виріс майже на 20%.

За матеріалами журналу "Фокус"

НАГОЛОС соціальний

Українці не довіряють вибори Президента депутатам

Переважна більшість українців вважає, що вибори Президента України повинні проводитися виключно всенародним голосуванням громадян - про це заявили 78,2% опитаних. І лише 4,3% схиляються до думки, що

Про такі результати свідчать результати соціологічного дослідження "Який механізм виборів Президента підтримують виборці України?", проведеного Київським інститутом проблем управління імені Горшеніна.

Водночас, як повідомили в Інституті, 83,4% респондентів негативно ставляться до ідеї проведення виборів Президента України у парламенті, у тому числі 65,2% - повністю негативно, 18,2% - скоріше негативно. 7,2% опитаних характеризують ідею проведення виборів голови держави у Верховній Раді позитивно, у тому числі 2,1% - повністю позитивно, 5,1% - скоріше позитивно. Не мають чіткої позиції з цього питання 9,4%.

У першу чергу респонденти вивенені, що вибори Президента у Верховній Раді призведуть до негативних наслідків, таких як: узурпації влади - 28,3%, посилення корупції - 27,5%, відсутності звітності влади перед виборцями - 26,4%. У той же час, менша частина опитаних звертає увагу на позитивні наслідки такого нововведення: 8,9% очікують зменшення витрат партій на вибори, 8,2% - економію бюджетних коштів під час кризи, 7,3% - політичну структурізацію суспільства, 5,1% - відсутність фальсифікацій на виборах Президента, 4,5% - зменшення політизації су-

спільства. 23,4% відзначили, що їм важко оцінити наслідки таких змін механізму виборів Президента України.

Разом з тим, проти подовження повноважень чинної Верховної Ради виступають 79,3% респондентів (з них повністю негативно - 57,8%, скоріше негативно - 21,5%). 7,1% бачать у подовженні повноважень парламенту позитивні моменти, зокрема 2,3% ставляться до цього повністю позитивно, 4,8% - скоріше позитивно. 13,6% респондентів не визначилися із ставленням до цієї ідеї.

Слід відзначити, що вищезказане телефонне опитування проводилося з 3 по 6 червня 2009 року у всіх обласних центрах України, містах Києві та Севастополі. Всього, згідно випадкової вибірки, було опитано 1500 респондентів у віці від 18 років. Квотами у вибірці були: вік, стать та область, де мешкає респондент.

Нові жертви вугільного Донбасу

8 червня на шахті імені Скопинського державного підприємства "Донецька вугільна енергетична компанія" сталась аварія.

На момент трагедії на ділянці перебувало, за різними даними, від 48 до 51 чоловіка. Станом на 10 червня, кількість жертв на шахті зросла до дев'яти чоловік, а доля чотирьох шахтарів залишилася невідомою. Врятовано гірників перебувають у медичних установах міста Донецьк.

До слова, шахта імені Скопинського - одна з найбільш небезпечних у світі. За останні 30 років на ній відбулося 15 аварій, в яких загинули більше ста гірників. Щоб встановити причину останньої аварії, рятувальникам потрібно добратися до епіцентру вибуху. Скільки на це піде часу - невідомо.

За словами прес-секретаря донецького територіального управління Держгірпромнагляду України Марини Нікітіної, причиною аварії став викид вугілля та газу.

Відразу після інциденту Президент України Віктор Ющенко доручив Прем'єр-міністру України Юлії Тимошенко невідкладно створити урядову комісію з метою розслідування причин інциденту та надання допомоги постраждалим, а також розробити й затвердити комплексний план заходів щодо ліквідації наслідків аварії.

За результатами розслідування причин аварії голова держави просить вжити передбачені законом заходи щодо залучення винних осіб до відповідальності.

Крім того, у зв'язку з трагічною подією прокуратурою Донецької області порушено кримінальну справу за ч.2 ст.272 КК України "Порушення правил безпеки при проведенні робіт з підвищеною небезпечністю". Досудове слідство проводиться слідчим відділом прокуратури області.

Нагадаємо, що шахта "Петрівська-Глибока" спроектована

інститутом "Донгіпрошахт" у 1959 році. Будівництво розпочалося у 1962 році. Здана в експлуатацію в 1975 році. Із початком роботи перейменована у шахту ім.Скопинського. Шахта прийшла на зміну побудованим ще до війни та застарілим сусіднім шахтам, які були вже не в стані освоїти запаси вугілля на глибині більше 900 метрів. Їй відведено кордони площею в 100 квадратних кілометрів із запасами 150 млн. тонн, які розташовані на ділянці від Смолянки до Мар'їнки, довжиною в 22 кілометра.

НАГОЛОС *лівий*Мороз: Тимошенко вб'є
будь-який бізнес

Лідер Соціалістичної партії України Олександр Мороз заявляє, що провал коаліції між Партією регіонів та Блоком Юлії Тимошенко викликаний тим, що олігархи, які підтримують обидві політичні сили, задумалися про своє майбутнє.

За інформацією прес-служби СПУ, О. Мороз, зокрема, відзначив: "Той політичний театр, який демонструють по телеканалах, не має ніякого відношення до дійсності. Зараз, під час кризи, фінан-

сово-промислові групи, причому навіть спонсори Блоку Тимошенко, серйозно замислюються, що буде із країною, якщо Юлія Володимирівна ще пізніше перекує економікою. Падіння виробництва в Україні у два рази вище, ніж у середньому по країнах СНД, інфляція - вище, ніж у будь-якій країні Європи, вище, ніж в Албанії та Молдові..." На переконання соціаліста, Ю. Тимошенко вб'є будь-який бізнес у країні. "От чого почали побоюватися бізнесмени, які фінансують БЮТ", - підкреслив політик.

Водночас, на його думку, Партії регіонів та її лідеру невигідно відповідати за непопулярні дії уряду Тимошенко - з приводу газу, падіння ВВП, призупинення промисловості. "Якщо вже брати владу у свої руки, то без чужих гріхів - адже ускладнення від непрофесійних, а часом і злочинних рішень уряду Тимошенко відразу не зникнуть. Їх не сховати за засекреченими статистичними даними, як сьогодні намагається робити Прем'єр з екранів телевізорів. Думаю, що лідер Партії регіонів у цьому випадку вирішив керуватися мудрим прислів'ям: "Краще з розумним втратити..." - підсумував О. Мороз.

"Справедливість" попереджає:
освіта в небезпеці

Екс-міністр освіти та науки України, голова ради партії "Справедливість" Станіслав Ніколаєнко заявляє, що сьогодні державою практично не фінансуються витрати навчальних закладів на придбання та відновлення матеріальної бази, не вистачає засобів на комунальні послуги та харчування дітей.

За його словами, урядом дана вказівка "бездумно тероризувати" керівництво шкіл та університетів.

За інформацією прес-служби "Справедливості", С. Ніколаєнко відзначив, що для деяких навчальних закладів взагалі не передбачені витрати на комунальні потреби на літні місяці. "Зупинено поточні та капітальні ремонти. Представники КРУ, рахункової палати, національної комісії з цін та інші почали шалений тиск на вузи, технікуми, профтехучилища", - підкреслив політик.

На його думку, деякі урядові рішення взагалі суперечать не тільки законодавству України, але й здоровому глузду.

Разом з тим, партієць сказав, що потрібна Державна програма з виходу освіти із кризи. "Йдеться про перегляд бюджету, додаткове виділення коштів на першочергові заходи, адже бюджет, як говорив Прем'єр, перевиконується! Варто відновити дію законів, які дозволяють бізнесу вкладати кошти в науку та освіту,

включати ці витрати у собівартість продукції", - вважає лідер "Справедливості".

Він також переконаний, що потрібно негайно зупинити шалений тиск контролюючих органів на навчальні заклади, які "крім навчальних закладів і медицини нікуди не ходять, тому що бояться бізнесу". "Потрібні системні кроки разом із профспілками щодо соціального захисту дітей, студентів, викладачів, розвитку студентського самоврядування, автоматизації навчальних закладів", - резюмував С. Ніколаєнко.

НАГОЛОС *правий*

Всеукраїнське об'єднання "Свобода" провело пікетування Верховної Ради України з вимогами: достроково припинити повноваження ВР, оголосити позачергові парламентські вибори і провести всеукраїнський референдум, на який будуть винесені питання про форму правління української держави (президентська, змішана чи парламентська республіка) та про проведення люстрації (докорінного очищення влади).

"Свобода" бажає
люструвати владу

Як повідомляє прес-служба ВО "Свобода", в ході пікету лідер "Свободи" Олег Тягнибок озвучив заяву своєї партії, яка звучить як: "Час припинити мародерство антиукраїнської лжееліти". "Події, пов'язані зі спробою двох найбільших олігархічних кланів - Партії регіонів та Блоку Юлії Тимошенко - узурпувати владу в Україні, вкотре засвідчили політичну нікчемність владної лжееліти", - відзначив політик.

За його словами, справжні мотиви замаху на українське народовладдя є зрозумілими. "Неухильне падіння довіри громадян до мародерів від політики посіало в їхніх рядах паніку. Страх перед волею народу проявився ще під час дострокових місцевих виборів на Тернопільщині, коли ці ж сили у Верховній Раді вчинили спробу незаконно їх скасувати. Відтак Партія регіонів і БЮТ подумали разом упасти в ноги кремлівським держимордам з благанням посприяти новітньому закріпаченню українців. Повноважним представником Москви був призначений Віктор Медведчук, який заходився перекроювати Конституцію України під малоросійське генерал-губернаторство. Україна зупинилася за півкроку від на-

ціональної катастрофи", - вважає націоналіст.

На його переконання, у Верховній Раді не знайшлося жодної партії, яка б дієво і твердо стала на захист держави і прав українців. "Ніхто цього разу не блокував трибуну, не знайшлося сил, здатних до спротиву, нікому було бодай заклакати до пікетування законодавчого органу, в якому окопалося кубло зазолотників. Хіба що так звані націонал-демократи, які допалися до депутатських крісел в обози

олігархічних "мегаблоків" і донині скріплюють напівмертву коаліцію Юлії Тимошенко, гросилися, якщо "раптом що, то ой, що буде...". Насправді ж, усі, без винятку, парламентські партії торгувалися до останнього", - уточнив О. Тягнибок.

"Роздуті через трібку телевізора політичні ідоли не пройшли випробування на вошність, - продовжив партієць. - І якби не готовність нації до спротиву, то вже цього тижня таємні плани путчистів стали б явною дійсністю... Після заяв лідерів ПР і БЮТ про відступ від своїх, власне викритих умислів, громадськість полегшено зітхнула. А даремно. Адже у своїх театральних промовах ні Віктор Янукович, ні Юлія Тимошенко навіть не каляєть".

Разом з тим, націоналіст констатував, що "повзучий державний переворот зупинено". "Однак змовники навряд чи зреклися своїх марень про повне закаблення України і своє довічне правління. Тепер безчесні лідери разом зі своїми "кнопкодавками" і найманими політологами показують чудеса словесної екілібристики, аби знову втертися у довіру до народу. Але українці здобули гіркий досвід - вірити провідисвам не можна", - упевнений лідер "Свободи".

З метою недопущення у подальшому "подібних спроб узурпації влади" Всеукраїнське об'єднання "Свобода" звернулось до Служби безпеки України із заявою про змову, спрямовану на насильницьку зміну влади та повалення конституційного ладу в Україні, і з вимогою притягнути учасників цього злочину до кримінальної відповідальності. На переконання активістів, повністю усунути загрозу узурпації влади антиукраїнськими силами можна лише шляхом люстрації, тобто докорінного очищення влади.

Рух кличе усіх націонал-
демократів до Блоку

У нинішніх умовах національно-демократичні сили України мають об'єднатися. Про це заявив лідер Народного Руху України (НРУ), голова Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції Борис Тарасюк.

Як повідомляє прес-служба НРУ, Б. Тарасюк відзначив, що ШІ Всеукраїнська партійна конференція Руху звернулася до всіх національно-демократичних сил, що стоять на ґрунті української національної ідеї, об'єднатися в Блок Національних Сил України, як порятунковий вихід з нинішньої ситуації.

Крім того, на думку політика, єдиною коаліцією, яка відповідає інтересам держави і українського народу є об'єднання у складі БЮТ, НУНС і Блоку Литвина. Рухівець підкреслив, що в нинішніх умовах необхідно активізувати роботу діючої коаліції. За його словами, для цього слід повернути фракцію НУНС до спільної роботи і тим самим підтвердити на ділі існування теперішньої коаліції.

Разом з тим, Б. Тарасюк запевнив, що Народний Рух України підтримає ті зміни до Конституції, якими буде запроваджено системні реформи для створення балансу між гілками влади. На його переконання, обидва проекти Основного Закону - запропонований Президентом і надрукований в "Дзеркалі тижня" конституційні зміни БЮТ і Партії регіонів - мають серйозні вади. Народний депутат заявив про свою категоричну незгоду обранню Президента у парламенті і проведенню двотурових виборів до Верховної Ради. Також політик висловив сумнів стосовно доцільності запровадження в Україні двопалатного парламенту, як це пропонує президентський проект.

НАГОЛОС *актуальне інтерв'ю*

Де ви, українські "Оскар"и?

Давно відомо, що краса керує світом. Красу створює людина, втілюючи її у різних видах мистецтва. Більше того, ті види мистецької діяльності, які мають сьогодні масового шанувальника, стали не лише способом передачі прекрасного, а й потужним інструментом пропаганди та впливу на людину. До таких мистецтв й належить, в першу чергу, кіно. В якому стані перебуває нині український кінематограф? Зокрема, де і, головне, як кують майбутні кадри вітчизняного кіно-мистецтва? Наскільки легко стати кінорежисером? Чому на великих екранах не видно українських блокбастерів? - Буденною правдою про підготовку та загартовування майбутніх кіно-митців поділилась з "Наголомом" декан Інституту екранних мистецтв, доцент кафедри кінознавства Київського національного університету театру, кіно та телебачення ім. Карпенка-Карого Ольга Миколаївна Равлюк-Голіцина.

- Інститут екранних мистецтв є підрозділом Київського національного університету театру, кіно та телебачення чи це вже автономна навчальна структура?

- Ні, звичайно, він лишається підрозділом університету. У 2005 році ми змінили назву на Інститут екранних мистецтв - до цього це був просто кіно-факультет. Але так як наш вуз став Національним університетом театру, кіно та телебачення, а кіно-факультет мав і має велику кількість кафедр та різних структурних підрозділів, було вирішено підвищити його статус до Інституту.

- Яка ситуація в Інституті з навчанням на державній основі?

- Ми державний навчальний заклад, тому в нас присутні як державне замовлення, так і договірна форма навчання, як вечірна, так і заочна, і денна. Щоправда, студентські групи в нас маленькі, але за останні роки число студентів в них збільшується. Коли на курсі навчаються вісімнадцять майбутніх режисерів, то це вже вважається забагато. Проте час диктує свої правила. Діти хочуть вчитись у нашому Інституті. І якщо ми приймаємо за держзамовленням 6-8 абітурієнтів, то приблизно стільки ж хлопців і дівчат може вчитись на цьому курсі за контрактом. Тут слід відзначити, що ми з усіма без винятку студентами працюємо "очі в очі" і "кров п'ємо" в них безпосередньо (сміється).

- Про які спеціалізації йдеться, зокрема?

- Кінорежисери, телережисери, кіно-телеоператори, кінознавці, організатори кіно-телевиробництва, диктори та телеведучі - це саме ті спеціалізації, які можна здобути в нашому Інституті.

- А щодо акторів кіно?

- Акторів в нас немає. Їх випускає театральний факультет. Закінчивши його, молоді люди отримують диплом актора театру та кіно.

Стосовно ж режисури - вона у нас різнобарвна. Є режисура ігрового кіно та неігрового кіно. Крім того, є анімація і телережисура. Кожного року оголошується набір абітурієнтів

далеко не на всі її види. Частіше за все відбувається конкурс на кінорежисерів. Наприклад, минулого року ми набирали на режисуру документального кіно та кінорежисуру. Цього року Інститут відкриває набір на режисуру науково-популярного кіно та рекламного фільму.

І хоча зрозуміло, що чим більше сьогодні студентів вчитиметься в нас, тим більше грошей матиме установа, наш заклад за кількістю не женеться. Слід враховувати, що в Інституту екранних мистецтв своя власна специфіка навчання - "очі в очі". Уявіть, яка вимагається для такого учебного процесу енергетика - і від викладача, і від студента. Це не просто стояти за трибуною і розказувати про історію кіно, композицію кадру, ракурс, мізансцену, акторське мистецтво тощо. Після наших занять голова йде обертом. Кредо нашого університету і моя улюблена фраза: "Тут працюють не за гроші - тут працюють за совість".

Хотілося би також підкреслити, що хоч групи у нас і невеликі - до 20 чоловік, але це ще не означає, що усі студенти "доживають" до кінця четвертого курсу. Раніше на кіно-факультеті ходило таке прислів'я: дуже важко вступити до нас і дуже важко бути звідси виключеним. Але обставини останніми роками складаються таким чином, що не важко "вилетіти" з нашого Інституту, при цьому вступити сюди, як і раніше, так само складно. Так виходить тому, що, на жаль, є певна кількість абітурієнтів, які просто приходять сюди потусоватись. З такими ми прощаємось. Іноді навіть вже на третьому або четвертому курсі.

- Я так розумію, що йдеться лише про бакалаврат...

- Так. Але поки що держава нам не забороняє набирати студентів на п'ятий курс - на спеціалістів. Хоча мистецтво - це не теція, це ювелірна робота. Як бути, коли нас, як це робиться в нинішній бакалаврській системі, змушують виділяти всього 25 хвилин на тиждень для індивідуальної роботи з культури мовлення зі студентом? І це для режисерів та ак-

торів?! - Перепрошую, яка культура мовлення у нас буде після цього? Це тонкі речі. Подивіться наш телевізор, послухайте наших ведучих та дикторів, якою мовою вони спілкуються і як... До речі, подібні "дірки" існують в усіх мистецьких вузах нашої країни.

- Поговоримо про умови вступу до Інституту. Сьогодні в Україні діє система зовнішнього оцінювання для випускників шкіл. Який прохідний бал зараз для Ваших абітурієнтів?

- Поки що держава нам дозволила проводити свої професійні тестування, випробування. Раніше у нас було по 4-5 вступних іспитів, залежно від спеціалізації. Сьогодні це обо- в'язково українська мова та література, а також історія України. Крім того, на кожну спеціалізацію у нас є по два профільних випробування. Адже очевидно, що перших двох основних предметів недостатньо знати, аби вступити на режисуру.

Наші вступні іспити теж оцінюються за 200-бальною системою. Кожного року прохідний бал змінюється. Наприклад, минулого року найвищий бал становив 180-190. А от абітурієнти з 130-140 балами до нас не потрапляють.

- А як бути вступникам старшого випускного покоління?

- Вони мають зареєструватися в Українському центрі оцінювання якості освіти і пройти ці тести, а потім наші вступні

іспити. Старі медалі та заслуги вже не діють.

- Як відбувається в Інституті процес навчання? Один з принципів Вашого закладу звучить як "від практики до теорії". Де майбутні кінорежисери, за звичай, проходять практику?

- На жаль, система кількісно-виробничої практики на студії, як це було раніше, зараз відсутня. Адже усі студії, які сьогодні функціонують, знімають комерційне кіно, і зайві практиканти їм не потрібні. Щоправда багато наших студентів влаштовуються зараз на телевізійні канали і практикуються там. Але не дивлячись на це, на сьогоднішній день практика лишається однією з найбільш болючих проблем закладу. Раніше у нас був чіткий графік, в якому значалось, де студент має проходити свій практичний вишкіл. Тепер цей розклад "плаває", оскільки розвалено усю систему. Куди ми можемо влаштувати своїх студентів на практику, якщо немає кіновиробництва? Хіба якусь кіно, і тоді він бере із собою своїх учнів на знімальний майданчик.

Для порівняння. Коли я була цього року у Казахстані, в їхньому державному інституті театру та кіно імені Жургенова, на кафедрі кінорежисури висів графік проходження практики студентами на Казахфільмі. У цій країні сьогодні знімають кіно за державним замовленням. І це потрібно державі, вона вкладає у кіно гроші. Відповідно, казахські студенти мають можливість попрактикуватись.

- До речі, яка підтримка нашого Інституту з боку держави?

- У нас є свій кошторис, хоча він з кожним роком й зменшується. Кошти необхідні нам, у першу чергу, на пільку, її обробку, на технічне переоснащення. Держава гроші, звісно, виділяє, але це, чесно кажучи, копійки. Адже не варто забувати, що кіно з усіх видів мистецтв не просто найважливіше, а найдорожче. Це синтез, який потребує різних матеріалів, це складна технологія, без якої не обійтись, щоб отримати кінцевий, справді мистецький продукт.

Між іншим, на створення та поширення цього року націо-

нальних фільмів уряд України виділив спочатку всього 2 млн. 600 тис. гривень. Трохи згодом Кабмін вирішив розщедритись для потреб українського кінематографа ще на 50 млн. гривень. На ці гроші заплановано зняти близько 16 фільмів різних жанрів. Виходить, що бюджет одного фільму складає близько 3 млн. грн.

У тому ж Казахстані знімається щороку 6-8 повнометражних стрічок, але держава при цьому на кожну стрічку виділяє до 3 млн. доларів. У казахів вибух в кіноіндустрії відбувся, коли на екрани вийшов фільм "Кочівник". У них сам Президент опікувався цим фільмом.

До речі, коли у 20-тих роках минулого століття Німеччині треба було піднятися з колін після поразки у I Світовій війні, німці знали героїчний фільм-епос про "Нібелунгів". Кіно - це потужний інструмент пропаганди, але при цьому важливо пам'ятати, що саме пропагувати. Шаровари з оселедцем у нас давно вже не проходять. Повинен бути дух нації.

- Хотілося би почути від Вас прогноз з приводу того, коли випускники Інституту екранних мистецтв подарують нашому кінематографу, наприклад, премію "Оскар"?

- Якщо відсутня кіноіндустрія як система, тоді відсутня й відповідна аура, кінопростір. Для прикладу, кіно-студію імені Довженка зараз використовують російські майстри як дешевий майданчик, дешево робочу силу. Якщо за дев'ятнадцять років не можуть прийняти Закон про кіно, то що можна хотіти від бідних дітей з приводу "Оскара"?

І це один момент. Часто трапляється, що молодому режисеру вдається створити якийсь фільм, а далі він починає зводити собі пам'ятники й відразу претендувати на велику шану, премію "Оскар" і т.д. Таким людям хочеться порадити: претендуйте на здоров'я! Тільки робіть, крім цього, ще щось. Тенденція обговорювати "геніальні" ідеї на кухнях (явище 60-х років) - це згубна справа. Треба не патякати, а робити діло. І не шукати винних поза собою, а шукати винних в собі. Це найперше, чому варто навчитись сьогодні не лише студента-режисера, а й кожну людину. З пельшок потрібно цьому навчати, якщо ми хочемо мати націю з високою мораллю, здоровою психологією, великими ідеалами.

Автор матеріалу:
Денис Тимошенко

НАГОЛОС *освітній*

Подаємо документи до вищого навчального закладу – поради фахівця

Для абітурієнтів саме час визначитися з вищим навчальним закладом для здобуття вищої освіти. Що треба знати та як уникнути помилок під час подання документів до вищих навчальних закладів – поради заступника директора департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки України Юрія Короваяченка.

Не затягуйте з поданням документів. Відклавши цю процедуру на останні дні, ви ризикуєте потрапити у довжелезні черги, особливо при вступі на престижні спеціальності.

Подавати документи краще зранку – у цьому випадку можна залагодити усі непорозуміння, які можуть виникнути з вашої провини (некомплектність документів, щось забули, якась довідка оформлена неправильно і т. ін.). Якщо ви не впевнені у собі, візьміть із собою батьків (або одного з них). Якщо ви прийшли у приватний навчальний заклад, насамперед зверніть увагу на те, де він розташований. Якщо приміщення орендується – це свідчення молодості навчального закладу, який на власне приміщення ще не заробив. У такому випадку одразу поцікавтесь, де будуть відбуватися заняття, ознайомтесь з умовами навчання і тільки тоді прийміть рішення про необхідність подальших дій. Якщо це питання вас не обходить – рухайтесь далі.

Роздивіться приміщення, в якому ви перебуваєте. З'ясуйте, де розташоване місце прийому документів на ваш напрям (спеціальність), але не поспішайте віддавати документи іноді дуже "добрим дядам". Краще знайдіть інформацію приймальної комісії. Найчастіше вона розташована на спеціальних стендах.

По-перше, пошукайте ліцензію на право проведення освітньої діяльності та акредитаційний сертифікат. Як правило, їхні копії висять на видному місці, особливо у приватних навчальних закладах. У державних у цьому потреби немає, оскільки вони у більшості акредитовані. Повинен бути і сертифікат про акредитацію навчального закладу в цілому. Якщо його немає навчальний заклад у цілому не акредитований. Але це не проблема, оскільки акредитація окремих спеціальностей і акредитація у цілому, як і старість, приходять своєчасно, а заклад ще молодий, і час цієї процедури ще не прийшов.

Якщо ліцензія не оприлюднена і в ознайомленні з нею вам відмовляють, пошукайте інший навчальний заклад: у цьому вам робити нічого. Якщо ви вступаєте до філії навчального закладу, все одно має бути ліцензія, в якій обов'язково повинна бути зазначена філія з переліком закріплених спеціальностей і ліцензійним обсягом.

Далі ознайомтесь з переліком напрямів і спеціальностей. Ще раз нагадаємо, що перший цикл підготовки бакалавра готується за напрямом, який

включає декілька спеціальностей, а молодший спеціаліст – за спеціальністю. Дізнайтеся, чи має обраний вами навчальний заклад готувати спеціалістів і магістрів, чи після бакалавра вам прийде вступати для здобуття цих освітньо-кваліфікаційних рівнів до інших вищих навчальних закладів. Це питання принципове, оскільки вступ до іншого закладу, який має своїх студентів, справа не дуже проста.

Не треба лякатися назви напрямку, оскільки він включає декілька спеціальностей, інформація про які має бути в приймальній комісії. Назви напрямів (спеціальностей) в оголошенні повинні точно збігатися з назвами, визначеними постановою Кабінету Міністрів України № 1719 від 13 грудня 2006 року та № 839 від 20 червня 2007 року та № 507 від 24 червня 1997 року. У приймальній комісії цих постанов може і не бути або їх не показують, але слід врахувати, що у державних вищих навчальних закладах з цим питанням не жартують і перевіряють правильність назв не обов'язково, а от у приватних для створення рекламної привабливості іноді вивішують такі назви, що у людини неозброєної у цих питаннях "відвалюється щелепа".

Якщо у напрямі (спеціальності) закладена чужерідна назва, яка справляє враження можливості досягнення після закінчення навчального закладу посади, наприклад, директор Всесвітнього банку або Генерального Секретаря ООН – вимагайте у приймальній комісії уточнити цю назву за директивними документами. У разі відмови шукайте інший заклад. Поцікавтесь, за якими спеціальностями ви зможете здобувати повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра після того, як отримаєте диплом бакалавра.

Знайдіть оголошення зі складом приймальної комісії і годинами прийому з особистих питань. Перепишіть ці дані – вони можуть стати у пригоді. Головними особами у приймальній комісії є ректор (президент, директор) навчального закладу і відповідальний секретар приймальної комісії. Якщо цих даних немає, запитайте у приймальній комісії. Якщо у цьому відмовлено – шукайте інший навчальний заклад. У більшості навчальних закладів Правила прийому оприлюднюються на відповідному стенді. Ви маєте право вимагати ознайомлення з повною копією Правил прийому, якщо інформація зі стендів вас не задовольняє.

Уважно ознайомтесь з пільгами, які надає вищий навчальний заклад під час вступу, оскільки крім пільг, встановлених державою, навчальні заклади мають право встановлювати власні преференції. Спробуйте визначитися, до якої категорії ви належите і якою мірою можете цими пільгами скористатися. Перепишіть перелік довідок, які необхідно для цього надати.

Уважно почитайте перелік дисциплін, з яких необхідно подавати сертифікати Українського центру оцінювання якості освіти або з яких проводяться вступні випробування для певних категорій вступників, або творчі конкурси і визначтесь, наскільки цей перелік збігається з тим, на що ви розраховували. Уважно прочитайте умови проведення вступних випробувань, якщо ви маєте на них право. Що це – звичайні екзамени, тестування, співбесіда чи ще щось? Точно з'ясуйте і занотуйте терміни подання документів (сертифікатів) і проведення вступних іспитів (творчих конкурсів).

Дізнайтеся, який план прийому на цей напрям (спеціальність), скільки місць виділено для державного замовлення, цілового прийому, який загальний ліцензійний обсяг.

Обов'язково дізнайтеся про мінімальну кількість балів, необхідну для участі в конкурсі на зарахування, яку встановив навчальний заклад.

Інші питання, на які ви не знайшли відповіді, можна з'ясувати у відповідних комісіях, які спеціально для цього створюються у багатьох навчальних закладах і складаються з досвідчених працівників, які добре розуміються на організації освітньої діяльності.

Якщо ви вступаєте на платну форму навчання, ознайомтесь з розцінками за напрямками (спеціальностями), строками оплати, системою знижок і пільг. Найчастіше навчальні заклади практикують різні строки оплати – від усього періоду навчання до одного місяця. Обов'язково з'ясуйте умови, за яких оплачені вами кошти можуть бути повернуті (наприклад, якщо ви гроші заплатили, але до занять не приступали). Спробуйте дізнатися про об'єктивність вказаних розцінок. Врахуйте, що сума оплати за навчання за відповідними директивними документами не може змінюватися протягом усього вашого навчання. Нагадаємо, що оплата за навчання здійснюється виключно після зарахування (коли ви побачите себе у відповідному наказі про зарахування).

Тепер можна подавати документи, тому покваліфікайтеся зайняти чергу. У різних навчальних закладах це організовано по-різному, але зазвичай це стіл (столи), за якими сидить один (або більше) працівник навчального закладу, до обов'язків якого входить приймання документів.

Найперше працівник приймальної комісії перевіряє комплектність поданих вами документів. Попереджаємо: некомплектні документи він не має права приймати, так що не ображайтесь, краще запишіть, чого не вистачає або що оформлене не так і приййдіть ще раз "у повному озброєнні". Першою перевіряється медична довідка і визначається можливість здобуття вами обраної професії, ця перевірка проводиться у рамках переліку протипоказань, які обмежують можливість отримання вами обраної професії, затвердженому Міністерством охорони здоров'я України. Тобто якщо у вас проблеми зі слухом, до музичної академії ви не потрапите.

Якщо ця перепона подолана, отримаєте комплект бланків і приступайте до заповнення. Не поспішайте – ніхто не має права вас підганяти. Ви у будь-який момент можете поставити будь-які питання щодо документів, і вам зобов'язані надати вичерпні відповіді. У разі відмови або неприхованих грубощів не мовчіть, а вимагайте зустрічі з секретарем відповідної комісії, заступником відповідального секретаря приймальної комісії або з секретарем приймальної комісії. Треба добре знати свої права і вміти їх відстоювати. Але робити це потрібно ввічливо, без тиску.

Не довіряйте заповнювати документи нікому (навіть батькам). Все заповнюйте власноруч. У кінці заяви має бути запис "З ліцензією і правилами прийому ознайомлений. Під-

пис, дата", навіть якщо це не передбачено формою заяви.

Якщо рішення, прийняте щодо неможливості прийому у вас документів, вас не задовольняє, вимагайте ознайомлення з оригіналом чи засвідченою копією відповідного державного документа, яким це визначено.

Обов'язково вимагайте розписку про прийняті у вас документи, при цьому зверніть увагу на те, щоб у розписці були вказані усі ваші документи, включаючи грамоти, довідки про участь у міжнародних курсах, довідки про права на пільги тощо. У розписці обов'язково вказується номер державної реєстрації вашого документа про середню або середню спеціальну освіту (атестата або диплома, серія і номер). Розписка повинна мати підпис особи, відповідальної за прийом документів і печатку приймальної комісії (або навчального закладу). Нагадаємо, що кількість вищих навчальних закладів, до яких можна подавати документи, як і кількість напрямів (спеціальностей), умовами прийому не обмежується.

Прийом заяв і документів реєструється у прощурованому, пронумерованому і скріпленому печаткою журналі. При проведенні реєстрації документів абітурієнтів з використанням автоматизованих систем сторінки журналу реєстрації наприкінці дня видрукуються, кожна сторінка візьметься відповідальним секретарем приймальної комісії і підпирається в єдиний журнал. Після закінчення прийому документів журнал реєстрації закривається підписом голови приймальної комісії та відповідального секретаря і печаткою вищого навчального закладу або приймальної комісії. В журналі реєстрації не має бути виправлень, закреслень та пропусків рядків.

НАГОЛОС *економічний*

Як крадуть гроші із платіжних карт

"Знімаючи гроші в банкоматі, необхідно переконатися, що ніхто не стоїть за спиною на відстані, що дозволяє побачити, який ви набираєте Pin-код", - говорить одне із чотирьох правил користування картками міжнародної платіжної системи VISA.

Насправді картковим шахраям - кардерам - зовсім не обов'язково бачити карту клієнта або знати її Pin-код. "Підглядати через спину" - це доля аматорів. Потрібні дані із платіжної карти шахраї можуть зняти багатьма способами - від використання так званих банкоматних накладок і до зламу баз даних фінустанов.

"Якщо ми заходимо в базу банку, то бачимо всю інформацію, яка відома банку про власника карти і саму карту, аж до "кодових слів". Найчастіше - це дівоче прізвище матері, назвавши яке в колл-центрі, можна зняти ліміти з карти", - розповідає один з експертів групи кардерів, на контакт із яким вийшов кореспондент газети "Діло".

Для цього виготовляється дублікат карти, так званий "білий пластик", на який записуються потрібні дані й за допомогою якого потім знімаються гроші. Так що навіть якщо платіжна карта буде порожньою в тумбочці, це не означає, що з неї не можна знімати кошти.

Несанкціонованому зняттю коштів більш піддані карти з магнітною смугою і гібридні (магнітна смуга + чіп) платіжні, карти з мікропроцесором (чіп) більш захищені.

"З них (карт із чіпами) щонебудь украсти на порядок складніше, але поки вони масово почнуть випускатися, пройде років п'ять", - говорить колишній картковий шахрай. За даними Української міжбанківської асоціації членів платіжних систем "ЕМА", на початок квітня 2009 року в Україні налічувалося трохи більше 30 мільйонів активних карт, з яких з мікропроцесорами - близько 7%. Випуск карт із чіпом коштує банку в рази дорожче, ніж "смуғастой" карти - це головне пояснення непопулярності чіпових карт.

Невловимі накладки Одним з найпоширеніших інструментів злодіяства інформації, а потім і коштів із платіжної карти, є так звана накладка (скіммер). Такі обладнання можуть накопичувати інформацію з карти, яка тільки що потрапила в банкомат, "знімати" дані з носіїв у банкоматах і миттєво пересилати їх за допомогою Sms-Повідомлень або Bluetooth. Деякі з них - масивні й легко пізнавані, деякі можуть бути й зовсім непомітними. Найпростіший скіммер коштує близько тисячі доларів, ціна найбільш "просунутих" доходять до 12 тисяч.

Виявити накладку досить важко, така знахідка для пра-

воохоронних органів - це скоріше виключення із правил. Так, за даними асоціації "ЕМА", в 2007 році вдалося виявити одну накладку, в 2008-м - 8. Цього року, за даними Міністерства внутрішніх справ, міліція вже зняла 7 накладок. Такі успіхи з виявлення скіммерів не йдуть ні в яке порівняння з обсягами їх виробництва.

"Я знаю людину, яка торік виготовила 500 накладок і продала їх усі", - розповідає експерт кардер. Якщо навіть припустити, що більшість виготовлених обладнань пішла "на експорт", цифри говорять самі за себе. Та й виробництвом скіммерів в Україні займається не одна людина.

Проте, за словами кардерів, накладки вже йдуть в історію. "Банки почали добре дивитися за банкоматами, виставляють біля деяких охорону, свою або міліцейську, що ускладнює завдання", - говорить співрозмовник.

На черзі - поточні рахунки Зараз шахраїв більше приваблює злодіяство з поточних рахунків великих клієнтів банків, на яких перебувають мільйони доларів, а також атаки на процесингові центри. Причому, нещодавно була зроблена атака кардерів на один з банків у Домініканській Республіці.

За 72 години з його рахунків пішло 20 мільйонів доларів", - говорить кардер. З рахунків, відкритих у цьому банку, гроші йшли на рахунки в різних країнах і відразу знімалася готівка.

В Україні таких випадків не було. "Тут поки побуюються займатися злодіяством з поточних рахунків, але скоро перебоються і почнуть знімати", - прогнозує співрозмовник. За його словами, безпека таких операцій полягає в тому, що необхідно створити ланцюжок компаній, за допомогою яких буде знімати готівка з украдених коштів.

"Така схема небезпечна, її можна розкрити. І якщо виявиться, що компанія, з рахунків якої пішли гроші, належить якомусь впливовому олігархові, то відкупитися від нього, як можна відкупитися від міліції, не вийде", - пояснює шахрай.

З місяця подій Як "обробили" банкомат проти столичної Опері

Один зі скіммерів (накладка на банкомат) був знятий 29 квітня цього року з банкомата банку "Старокиївський" за адресою вул. Володимирська, 51/53. В основний блок скіммера було вмонтовано мобільний телефон, який злочинці налаштували на передачу Sms-повідомлень на заданий номер.

"Накладка на блок читання магнітних карт ідеально збігалася за кольором з лицьовою панеллю банкомата. А накладка на цифрову клавіатуру

здивувала професіоналів тим, що була розміщена на всю довжину нижньої частини лицьової панелі й повністю імітувала стандартну клавіатуру банкомата", - розповіли в прес-службі "Старокиївського".

Вартість цього обладнання правоохоронці оцінили в 3 тисячі доларів. Воно було розраховано на тривалу роботу, але практично відразу після установки його виявила служба безпеки банку.

Лєся Войцицька,
За матеріалами газети Діло

"Мито на іномарки". Чи обмежать ввіз іноземних авто в Україну?

Автоімпортери можуть припинити везення машин в Україну. Про це заявляють представники Всеукраїнської асоціації автоімпортерів і дилерів. Причиною цього вони називають 13-відсоткове мито на ввезення автовок. Його запровадили 6-го березня нинішнього року на 6 місяців і можуть продовжити. Якщо це справді станеться, українців можуть залишити без нових імпортерських машин. Чи продовжать дію мита і якщо є користь від його запровадження?

За і проти

Українська автопромисловість упала на 80% - за 5 місяців нинішнього року в Україні випустили 30 тисяч автомобілів, а за цей же час торік - майже 200 000. Такі дані наводять в асоціації «Укравтопром». Її віце-президент Юхим Хазан у коментарі Радіо Свобода запевнив, що ситуація не є безнадійною. А додатково, 13-відсоткове мито на ввезення автовок займів для поліпшення становища не буде. «Така надбавка до митного збору після вересня буде дуже актуальною. Бо обмежить ввезення в Україну автомобілів, аналогічних тим, які виробляються в країні. Тож наші підприємства зможуть наростити обсяги реалізації власної продукції». Після запровадження додаткового мита на ввезення автовок імпортери обмежили імпорту в Україну нових машин. І якщо дію митної надбавки продовжать, українці справді можуть залишитися без іномарок, не виключає член Всеукраїнської Асоціації автоімпортерів і дилерів Олександр Тимофєєв. «Немо-

жливо працювати, коли сьогодні одні податки, завтра - інші. Практично це

робить цей бізнес неможливим. Адже це бізнес, коли треба замовляти автомобілі за півроку, за 4 місяці. А зараз ми фактично не можемо налагодити роботу. Якщо ми навіть завеземо автомобілі за новою ціною і навіть якщо хтось щось купить, то це буде дуже незначна кількість проданих авто».

Члени комітету Верховної Ради з питань підприємництва зазначають: вони ще не ухвалили остаточного рішення, чи продовжувати 13-відсоткове мито на ввезення автомобілів після того, як у вересні мине піврічний термін його дії. Водночас, голова цього комітету Наталія Королевська зазначає: у багатьох державах діє таке мито, при цьому на постійній основі, а його умови значно суворіші, ніж в Україні. «У європейських країнах також роблять все, щоб підтримати національного виробника. Нашим завданням зараз є продивитися всі можливі важелі за хисту. Це і технічні бар'єри, сертифікація, можливі захисні бар'єри митні. В Ін-

дії, наприклад, мито більше 100%, в Росії - більше 20%».

А італійський воїд, придбавши імпортерське авто, має сплатити 10% ввізного мита від вартості транспортного засобу і ще 20% ПДВ, розповідає кореспондентка Радіо Свобода у Римі Наталка Кудрик. «Найбільшим національним автовиробником в Італії є завод «ФІАТ», який до злиття з американським «Крайслером» посідав 9-ту позицію з виробництва автомобілів у світі. Та на Апеннінах легкові машини вітчизняного виробництва не користуються великим попитом. Італійці надають перевагу імпортерським авто. За 6 місяців минулого року в країні було продано 68% іномарок, і лише 32% автомобілів італійського виробництва, включно з дорогими і престижними моделями «Феррарі» та «Ламборджіні».

Місцевий уряд не дуже переймається походженням машин, якими користуються громадяни. До речі, більшість політиків на чолі з прем'єром, будучи власниками іномарок, навіть особистим прикладом не підтримують національного автовиробника».

А уряд проти продовження додаткового мита на ввезення автовок, зауважив Роман Буга, начальник відділу Міністерства економіки. «У планах уряду - завершення цих обмежень», - запевнив він.

Автостратегія

Збільшення ввізного мита і, як наслідок, подорожчання імпортерських машин, мало чим допоможе українському автовиробнику, вважає економіст Ігор Бураковський. Для того, щоб упевнено почуватися на ринку, варто модернізувати вітчизняний автопром і виготовляти якісні машини. «Перш за все треба ставити питання про плани, стратегічні наміри тих, хто сьогодні працює в автомобільній промисловості. Світова криза поставила ряд проблем, які потребують переосмислення. Скажімо, в яких масштабах нам потрібне виробництво автомобілів, враховуючи те, що на світовому ринку існує їх перевищенисть. Можливо, треба розвивати бренди, чи, можливо, буде вигідною великоузлова зборка цих автомобілів».

Як би не старалися вітчизняні автовиробники, якість їхньої продукції наразі набагато гірша, ніж в іномарок, якщо йдеться про солідні фірми, констатує автогонщик, телеведучий Олексій Мочанов. І справа тут не лише у комфорті. Головне - іномарки набагато безпечніші. «Найбезпечніші і найкращі машини саме тих країн, де автомобілебудування розвивається вже давно (хоча б уже 50 років). Їх промисловість у цій галузі випереджає нашу на 100 років».

Олександр Лащенко,
Марічка Набока, Радіо "Свобода"

НАГОЛОС *історичний*

Люблінська унія: оцінки в українській історіографії

28 червня 1569 року була підписана Люблінська унія Литви з Польщею. Якщо для поляків Люблінська унія є подією зі знаком плюс, то наші українські історики трактують її переважно як подію негативну. Адже в результаті Люблінської унії значна частина українських земель, передусім Волинь та Київщина, відійшли до Корони Польської.

Враховуючи сильні антипольські настрої, які існували в українському суспільстві в період національного відродження, не дивно, що чимало українських істориків сприймали Люблінську унію в негативному плані.

І все ж ситуація з оцінкою Люблінської унії в українській історіографії не є вже такою однозначною. Звісно, Люблінська унія – непросте явище, непросте вона укладалася. Політичною елітою України-Русі кінця XVI ст. унія сприймалася, радше, негативно, ніж позитивно. Проте якщо звернутися до документальних пам'яток кінця XVI – початку XVII ст., що з'явилися в Україні, то в них ми майже не знаходимо згадок про Люблінську унію. Якщо вони зустрічаються, то носять фрагментарний або маргінальний характер. Українські шляхтичі та інтелектуали того часу, в силу певних обставин, не вважали цю подію важливою, такою, що заслуговує на особливу увагу.

На Люблінську унію не звертається увага й у т.з. «козацьких літописах» XVII-XVIII ст. Показово, що в «Історії русів», яка є їхнім своєрідним продовженням, згадки про Люблінську унію взагалі немає. Даний твір був виданий у 1846 р., проте з'явився у кінці XVIII ст. і поширювався у рукописних копіях. Він справив помітний вплив на формування української національної свідомості. Зокрема, під впливом «Історії русів» знаходився Тарас Шевченко. У «Історії Малої Росії» Д.Вантшица-Каменського, яка за життя автора мала кілька видань (у 1822, 1830 та 1842 рр.) і була першим науковим оглядом історії України, про Люблінську унію є лише фрагментарна згадка в тому сенсі, що завдяки їй було повністю приєднано Литву й руський (український) народ до Польщі. При цьому зверталася увага, що руси (українці) та князівство Литовське отримали привілеї.

На Люблінську унію почали звертати увагу українські історики кінця XIX – початку XX ст., осмислюючи політичну історію України в національному дусі. Тут варто звернути увагу на трактування цієї події М.Грушевським. У своїй «Історії України-Руси» та інших своїх роботах він негативно оцінював Люблінську унію, звертаючи увагу на те, що вона стала актом політичного насильства польської політичної еліти над представниками інших народів що ввійшли пізніше до складу Речі Посполитої. Історик писав: «Проклятий пізніше як акт любові, братерства, пожертвування, в дійсності сей сойм (мається на увазі сейм у Любліні, на якому обговорювалися питання унії – П.К.) був

ланцюгом насильства на чужих переконаннях, на чужих правах, довершених пресією державної власти й тяжких політичних обставин». Погляди М.Грушевського на Люблінську унію були прийняті українськими істориками. Тому в багатьох їхніх працях дана подія розглядалася як акт насильства, який започаткував інтенсивну експансію поляків на українські землі.

З подібними оцінками Люблінської унії зустрічаємося і в радянській українській історіографії. Щоправда, тут були посилені деякі акценти, зокрема, вказувалося на антиросійський характер унії та на соціальні наслідки цієї події. Наприклад, у найбільш фундаментальній, восьмитомній «Історії Української РСР» ведеться мова про те, що «правлячі кола Великого князівства Литовського вирішили піти на дальше зближення з Польщею, щоб використати її сили в боротьбі з Росією і зміцнити своє зовнішньополітичне становище». Також говорилось, що в Люблінській унії були зацікавлені середні й дрібні феодалі, які боялися загострення класової боротьби. Наслідки ж Люблінської унії в цьому виданні оцінювалися таким чином: «Приєднання Волині, Київщини і Брацлавщини до Польщі різко посилило на ці українські землі експансію польських світських і духовних феодалів, до яких приєдналися й українські магнати з Волині. Захоплення селянських і козацьких земель супроводжувалося посиленням соціального гніту й наступом на національні права українського населення і його релігії. Все це загострювало класові й національні суперечності».

Згадана «Історія УРСР» вийшла у двох варіантах – українськомовному та російськомовному. При чому російськомовний варіант опублікували майже удвічі більшим тиражем, ніж українськомовний. Між цими варіантами були певні відмінності. Цікаво, що в російськомовному варіанті спостерігаємо посилення негативних моментів у оцінці унії. Там, зокрема, писалося:

«После отторжения от Великого княжества Литовского украинских земель, составляющих более половины ее территории, и включения их в состав Польского королевства крупные феодалы Литовского государства прекратили сопротивление. 1 июля 1569 г. послы Великого княжества Литовского приняли присягу на верность польско-литовской унии и подписали унитарный акт, проklamованный им, по существу, польскими магнатами. 11 августа акт унии утвердил король Сигизмунд II Август. Так сравнительно легко литов-

ские, украинские и белорусские феодалы покорились воле короля и правящей феодальной верхушке Польши. Личные,

узкокласовые интересы оказались для них выше интересов государственных и национальных. В.И.Ленин подметил, что борьба господствующих классов всегда была «борьбой исключительно из-за меры и формы уступок».

За роки незалежної України okazалися змінені деяких акцентів в історіографії щодо оцінки деяких подій. Проте оцінки Люблінської унії фактично не торкнулися. Якщо проаналізувати підручники для середніх та вищих шкіл з історії, то бачимо, що оцінка цієї події та її наслідків мало чим відрізняється від оцінок у національно орієнтованій історіографії столітньої давності й у історіографії радянській. Наприклад, у навчальному посібнику В.Ю.Короля «Історія України», виданому в 2005 р., Люблінська унія трактується в «кращих» радянських традиціях. Ця подія розглядається в контексті «експансії польських феодалів на українські землі». Зокрема, там можемо прочитати таке: «Після укладення унії різко посилюється феодалний, національно-культурний, релігійний гніт українського народу. Землі почали роздавати шляхті».

Ще в одному навчальному посібнику з історії України О.Д.Бойка, який витримав кілька видань, зустрічаємо майже таке саме вузько-соціологічне трактування Люблінської унії. Автор спеціально звертає увагу, що «українська шляхта всупереч українським магнатам не тільки не протривала, а й сприяла переходу Волині, Київщини, Брацлавщини та Підляшшя під владу Польщі. Основну роль у цьому процесі відіграли егоїстичні вузько-станові інтереси...» Ведучи мову про наслідки Люблінської унії автор безапелляційно заявляє: «Укладення Люблінської унії відкриває новий етап у житті українських земель, етап економічних утисків, згоргання політичного життя, прогресуючої втрати національних традицій і культури».

У інших підручниках і посібниках автори хоча й утримуються від таких відвертих вузько-соціологічних штампів, притаманній марксистсько-ленінській історіографії радянського періоду, однак говорять про всебічну оцінку ними Люблінської унії не доводиться. Переважно акцент робиться на негативних моментах.

Наприклад, у підручнику М.С.Пасичника «Історія України: державницькі процеси, розвиток культури та політичні перспективи», який претендує на осмислення державотворчих процесів на українських землях, звертається увага на те, що до об'єднання з Польським королівством Велике князівство

Литовське підштовхнула Лівонська війна з Московією. Унія, на думку автора, призвела до втрати Литвою незалежності: «Після втрати України литовські магнати мусили розпрощатися зі сподіваннями на державну незалежність». Далі ведеться мова про те, що створення Речі Посполитої, до складу якої ввійшли Польща, Україна та Литва, зробили цю державу однією з наймогутніших у Європі. Однак, мовляв, це об'єднання нічого не дало Україні.

Чимало уваги Люблінській унії приділено в навчальному посібнику П.С.Гончарука «Історія України з найдавніших часів до початку XX ст.» Автор намагається чітко визначити причини унії, показати політичні перипетії її укладення, а також наслідки. Щодо причин унії, то акцент робиться на загрози з боку Московії для Великого Литовського князівства. Показуючи сам процес укладення унії, автор знову ж таки звертає увагу на негативні речі, на тиск з боку польської політичної еліти і т.д. Роблячи висновки, автор виділяє наступне: по-перше, в результаті унії «Литва втратила свою велич і могутність»; по-друге, «історична доля українських земель тепер уже не залежала від настроїв литовської знаті»; по-третє, «вимоги української шляхти до польського сейму носили дрібний характер» і «українська еліта свій політичний потенціал вичерпала»; по-четверте, «напередодні унії українські князі не мали можливості для маневрування».

При бажанні можна показати, як в інших підручниках та навчальних посібниках сучасних українських авторів трактується питання унії. В принципі, ці трактування мало чим відрізняються один від одного. Загалом акцентується увага на кількох моментах. При визначенні причин унії звертається увага, що Великому князівству Литовському загрожувала Московія і саме це стало однією з головних причин унії. Часто звертається увага на те, що середня й дрібна шляхта князівства, на відміну від князів-магнатів, була не проти приєднатися до Польського королівства. При висвітленні процесу укладення унії звертається увага на насильство з боку польської політичної еліти та на інших негативних моментах. Ведучи ж мову про наслідки унії, говориться про посилення соціального, національного та релігійного гніту.

Певним винятком у цьому плані є підручник Н.Яковенко «Нарис історії України: 3 найдавніших часів до кінця XVIII століття», який витримав кілька видань. До речі, він також перекладений польською мовою і виданий у Польщі. Н.Яковенко, яка є спеціалістом з історії української аристократії, спробувала відійти від народницьких стереотипів, що продовжують панувати в українській історіографії, та

більш всебічно підійти до розгляду Люблінської унії.

Так, говорячи про причини цього явища, вона звертає увагу як на зовнішні, так і внутрішні чинники. До зовнішніх чинників відносить загрозу для Великого князівства Литовського не лише з боку Росії (Московії), а й з боку Кримського ханства. Для українських земель татарська загроза в той час була більш важливим чинником, ніж загроза з боку московитів.

Звертає увагу Н.Яковенко й на чинники внутрішні. До них вона відносить «внутрішню пологофілію», яке було притаманне частині української шляхти. Веде мову й про економічний чинник – бурхливий розвиток торгівлі, який інтенсифікував господарське освоєння українських земель.

Визначаючи наслідки Люблінської унії, Н.Яковенко звертає увагу на нетрадиційні для української історіографії моменти. Зокрема, на спалах князівської погути, а також на те, що унія створила можливість для «зустрічі Русі з Руссю». Мається на увазі те, що галицькі й подільські інтелектуали отримали змогу працювати при дворах волинських магнатів, а це інтенсифікувало культурне життя й призвело до творення цікавих видів культури, зокрема, до виникнення Острозької академії.

Незважаючи на те, що погляди Н.Яковенко є нетиповими серед професійних істориків і багатьма не сприймаються, вони поступово набувають поширення.

Очевидно, треба враховувати, що Люблінська унія, незважаючи на всі за і проти, мала велике значення для України. Вона врятувала Велике князівство Литовське від експансії Московського царства. Якби в кінці XVI ст. землі цього князівства (а це були переважно землі белоруські та українські) увійшли до складу Московії, вони б цілком ймовірно перетворилися приблизно в те саме, чим на сьогоднішній день є Смоленщина, яка, до речі, свого часу була частиною етнічної Білорусії. Також створення Речі Посполитої стало стрімучим чинником татарської експансії на українські землі.

Незважаючи на католицьку експансію, про яку в нас часто говорять історики і яку, власне, немає сенсу заперечувати, чому саме після Люблінської унії в Україні спостерігалося культурне піднесення. М.Грушевський іменував його першим українським національним відродженням. Саме тоді з'являються Острозька Біблія, Острозька академія, братські школи, зрештою, Києво-Могилянська академія, з'явилися друкарні, які випускали різноманітну літературу, та й, власне, виникла і розвинулася оригінальна полемічна література.

Продовження в наступному номері.

Романтика чи буденність - як вберегти перше й позбутися другого?

Життя дивна річ. Коли ми дуже прагнемо щось від нього отримати, то докладасмо до цього максимум зусиль. Врешті, досягнувши бажаного результату, ми вже перестаємо цим цікавитись і шукаємо інший об'єкт для цілі. Добре це, чи погано, важко сказати однозначно. Якщо розглядати життєві цілі, то, звичайно, позитивно, що кожен із нас не зупиняється на досягнутому й шукає нових об'єктів.

Проте, коли йдеться про почуття – варто замислитися. Період залицянь супроводжується несподіванками, сюрпризами, подарунками. Романтика присутня на кожному побаченні. Та варто нам ступити крок у сімейне життя, як все це кудись безповоротно зникає? Причина цього в нас самих. Ми пройшли черговий етап життя і забуваємо про все те, що нас супроводжувало на ньому. Але ж даремно! Коли ще нам буде так приємно від ширих зізнань, палких поцілунків, романтичної вечері при свічках та ніжних обіймів? Коли ще ми будемо хвилюватися, що не встигли виконати денний план, бо запізналися на побачення; не встигли вчасно з'явитися на ранкову п'ятихвилинку, бо допізна гуляли нічним містом; не влаштували генерального прибирання в помешканні, бо просто захотілося посидіти в кав'ярні, де вперше побачили одне одного...

Наше життя складається з миттєвостей. Миттєвостей романтики, щастя, радості, іноді смутку та розпачу. Та від нас самих залежить, з яким настроєм ми прокинемося наступного ранку. Недарма ж говорять: «Не можеш змінити обстановку – зміни своє ставлення до неї». Якщо хочете почувати себе «щойно одруженими» впродовж усього життя, для цього вам обом варто постаратися. Відчувати себе потрібними, коханими, закоханими можуть усі, якщо тільки спробуємо зробити усе для того, щоб наші половинки відчували теж саме.

Тому наше кредо – відкладаємо буденність на другий план. «Життя занадто коротке, щоб дозволити собі розкіш прожити його погано» – дуже слушно сказав хтось із знаменитостей. Йі одружилися й провели чудовий медовий місяць. Не намагайтеся відразу з головою поринути у справи. Пам'ятайте про приємні дрібнички, які так легко придумати й зробити приємність коханій людині. Для прикладу, надішліть SMS-ку з розповіддю про свої почуття. Пригадайте, як було моторошно, коли ви читали ці відверті та романтичні зізнання вперше. Згодом з них можна було б скласти міні-роман у віршах. Ви, навіть, не могли вкластися спати, не побажавши всього найкращого на наступний день.

А як поспішали на побачення? Іноді в обідню пору вдавалося випити лише філіжанку кави – та обом цього було достатньо, щоб просто бути щасливими.

Пригадайте, яке диво здатен зробити букет квітів для коханої? І це не обов'язково мусять бути орхідеї чи -енне число багряних троянд. Можна задовольнитися першими підсніжниками чи запашним весняним букетом.

Хто сказав, що романтичні вечері мають готувати дружини? Одного ранку я просто не впізнала свою подругу. Вони з чоловіком жили разом понад 5 років. Сім'я, діти, робота, сім'я – саме так виглядало її життя. Та того вечора вона повернулася з роботи й застала вдома чоловіка, який запалив свічки на столі, приготувавши їй романтичну вечерю. Без приводу і попередження. Просто так, для приємності й несподіванки. Ще одна моя колега відправила обох своїх дітей до бабусі і вирішила зробити для себе з чоловіком «медовий тиждень». Щодня після роботи вони проводили час удвох. Але не перед телевизором, як це буває в більшості одружених пар. Вони відвідали ресторан, наступного дня – поїхали до театру. Після цього посиділи в кафе, погуляли вечірніми вулицями й, навіть, не скористалися автобусом, щоб проїхати одну зупинку й швидше дістатися додому. Просто йшли та розмовляли, дивилися на зорі й пригадували кумедні випадки з минулого. Два наступні дні подруга присвятила відвідинам крамниці із білизною та ефірними оліями. Після роботи вони з чоловіком відвідали сауну, а вдома влаштували сеанс ароматерапії з масажем. Дивлячись на них, мені іноді ставало задрісно, що я в своєму ритмі іноді не встигаю повноцінно скористатися обідньою перервою, щоб випити склянку чаю на робочому місці (не говорячи про те, щоб десь із кімось зустрітися), не встигаю виспатися, поки вклади спати дитлахів та попрацюю за комп'ютером, не встигаю знайти часу для почуттів серед усієї цієї буденної метушні. І я на мить зупинилася. Подумала, що я маю тиму через декілька років, коли й далі продовжувати в цьому ж руслі? Картина вимає альову валає млява і невтішна. Відтоді все стало по-іншому.

Я швидше прийшла додому і приготувала вечерю. Загасила в

будинку світло і запалила свічки. Біля кожної з них поставила записку і написала невеличке зізнання в коханні. Чоловік був дуже здивований моїм вчинком. Наступного ранку, поспішаючи на роботу, я залишила біля його ліжка пакунок із маленьким подарунком. Цього разу повернувшись додому, він зустрів мене келихами з шампанським і ми поїхали до кнайпи, в якій святкували день закоханих.

Тепер щоранку мене будить п'яний запах філіжанки кави біля мого ліжка. Натомість чоловіка очікує записочка на холодильнику, що у нього на сніданок. Іноді розпочинається сюрприз одне одному ми зустрічаємося в одному і тому ж місці (наприклад, купуючи солодощі, пляшку вина чи подарунок). Щодня після роботи у кожного з нас невідомо звідки з'являється новий запас енергії – адже розпочинається час для себе. Не годиться прийти додому й «розклейтися». Попереду романтична вечеря, смачні солодощі та ніч кохання. І не має значення скільки років назад ви вдягали білу сукню та смокінг – головне, щоб в душі ви завжди залишалися молодими та закоханими. Романтика здатна творити дива і через 5, і через 10 років. Просто слід час від часу роздмухувати полум'я в сімейному багатті. Щасливі ті, хто вмє робить це вчасно й зі смаком. У них кожна мить життя залишається романтичним спогадом...

Євгенія Гунько,
"Наше ВЕСІЛЛЯ"

НАГОЛОС *журнальний*

Дев'ять міфів про шлюб

Девід Попено (David Popenoe), голова Національного Проекту з Досліджень Шлюбу (National Marriage Project) Університету Рутгерс (Rutgers University), на основі опитування одружених і заміжніх американців, зібрав колекцію з дев'яти найбільш популярних уявлень про шлюб, не відповідних дійсності.

Міф 1.

У шлюбі чоловік отримує більше переваг, чим жінка. Одружені жінки, і чоловіки, як правило, живуть довше і щасливіше, ніж їх ровесники - одинаки. Крім того, сімейні люди, незалежно від статі, як правило, володіють кращим здоров'ям і більше заробляють.

Міф 2.

Народження дитини укріплює відносини між подружжям. Народження першої дитини вкрай важко відбивається на психологічному кліматі в сім'ї, і дуже часто чоловік і дружина віддаляються один від одного. Проте сім'ї, в яких є діти, розлучаються рідше, ніж бездітні.

Міф 3.

Основа щасливого шлюбу - успіх і романтичні любовні відносини. Набагато частіше головною причиною вдалого шлюбу є взаємна пошана подружжя. Подружжя в найбільш щасливих сім'ях розділяють інтереси один одного.

Міф 4.

Чим освіченіша жінка, тим складніше їй створити сім'ю. Це твердження було справедливе для ситуації 20-річної давності. З тих пір багато змінилося: малоосвічені американки рідше одружуються, ніж освічені.

Міф 5.

Якщо пара жила разом до офіційного укладення шлюбу, то така сім'я міцніша. Багато досліджень показують, що пари, що проживали в "цивільному шлюбі" рідше бувають задоволені якістю сімейного життя і частіше розлучаються. Крім того, цивільні шлюби, в більшості випадків, немціні - чоловіки і жінки частіше, ніж сімейні пари, вважають за краще не вирішувати конфлікт полюбовно, а просто розійтися.

Міф 6.

Люди нині не можуть розраховувати на те, що вони проведуть в шлюбі усе своє життя, тому що тривалість життя людини змінилася, а її темп збільшився. Це не так. Статистика показує, що половина розлучень припадає на частку сімей, що проіснували сім років. Якщо цей критичний рубіж перейдений, то шанси на те, що сім'я розпадеться різко зменшуються. Тривалість і спосіб життя подружжя ролі не грають.

Міф 7.

Заміжні жінки більше ризикують стати жертвою домашнього насильства. Дослідження показують, що життя в цивільному шлюбі значно частіше супроводжується актами насильства відносно жінок. Жінки значно рідше виходять заміж за чоловіків, які схильні до насильства.

Міф 8.

Сексуальне життя сімейних пар менш різноманітне і приносить менше задоволення, чим сексуальні відносини, які створюють одинаки. Сексуальні контакти між чоловіками і жінками, які одружені, приносять учасникам більше задоволення. Самотні чоловіки і жінки частіше вступають в сексуальні зв'язки, але отримують від них набагато менше задоволення.

Міф 9.

Свідомство про шлюб - не більш, ніж шматок паперу. Це дійсно тільки лист паперу, який, проте, в більшості випадків гарантує краще здоров'я, довголіття, спокій і щастя.

НАГОЛОС: краса і здоров'я

ЯК ЗМЕНШИТИ БІОЛОГІЧНИЙ ВІК

Кажуть, що самопочуття людини залежить не від паспортного віку, а від біологічного, який визначають за кількістю молодих і старих клітин в організмі.

Відомий натуропат Б.В. Болотов встановив, що у віці 1 року кількість старих клітин в організмі не перевищує 1%, в 10 років - вона коливається у межах 7-10%, а в 50-річному віці - зростає до 40-50%. Тому потрібно працювати над тим, щоб збільшити кількість молодих клітин по відношенню до старих. У цьому допоможуть такі засоби.

400 г часнику почистити, вимити й натерти на тертці, вичавити сік з 24 лимонів, змішати з часником і вилити в банку. Зав'язати марлею. Перед уживанням збовтати. Вживати по 1 ч. л. на день, попередньо розвівши у переверненої воді. Через 1-2 тижні зникне солоність, поліпшиться самопочуття, підвищиться працездатність.

Висушений і подрібнений польовий хвощ заварювати, як чай. Пити по 0,5 склянки тричі на

день. Цей напій поліпшує обмін речовин і очищує організм.

Змішати 1 ч. л. лимонного соку, 1 ч. л. рідкого або трішки підігрітого меду і 1 ст. л. олії. Щодня випивати цю суміш натще.

Змішати 3 склянки обліпихи, 50 г меду, склянку переверненої води, 0,5 склянки відвару м'яти і залишити на 2 год в холодному місці. Вживати по 3/4 склянки за 30 хв до їди.

300 г очищених волосських горіхів, 300 г кураги, 300 г родзинок, 2 лимони з цедрою подрібнити на млинку для м'яса. Додати 300 г меду. Вживати по 1-2 ч. л. на день. Зберігати в холодильнику.

Якщо вживання омолоджувальних засобів поєднуватимете з фізичною активністю, то невдовзі відчуєте, що скинули із себе важкий тягар років.

ЯКЩО ВАМ БРАКУЄ СИЛИ, ЇЖТЕ ЧЕРВОНІ ЯБЛУКА, ЯКЩО СПОКОЮ - ЗЕЛЕНІ

Здавна відомо, що різні кольори по-різному впливають на людину. Бо кожен колір має свої вібрації і діє на певні частини організму. Це стосується й кольору нашої їжі.

Червоні продукти (помідори, полуниця, малина, вишня, червоні яблука тощо) наповнюють нас енергією. При цьому поліпшується засвоєння їжі і посилюється процес виведення токсинів з організму. Червоний колір стимулює досягнення життєвої мети, додає мужності, сили й впевненості в собі. Додавши у свій раціон продуктів червоного кольору, можна позбутися депресії. Окрім того, продукти червоного кольору стимулюють діяльність надниркових залоз, вони незамінні для хворих на недокрів'я, з порушенням складу крові, а також для всіх тих, хто мерзє.

Помаранчеві продукти (апельсин, абрикос, диня, гарбуз тощо) так само, як і червоні, наповнюють нас енергією. А ще вони зміцнюють імунну систему, поліпшують циркуляцію крові та процеси травлення. Помаранч - колір, що згріває, випромінює радість і розвіює негативні емоції. Він пов'язаний з людською сексуальністю. Помаранчевий колір навколо нас і в нашій їжі робить нас товаришескими, оптимістичними і творчими людьми, допомагає появі нових ідей. Він позитивно впливає на фізичний і розумовий розвиток.

Жовтий колір (лимон, яблука, кабачки, сливи, солодкий перець, банани, жовта малина, пшоно тощо) - веселий колір, який наповнює нас теплом, радістю і сміхом, змушує простіше дивитися на життя. З ним приходять знання і мудрість,

він допомагає розширювати кругозір. Цей колір потрібний для підтримки нервової системи, поліпшення роботи органів травлення, печінки й кишечника. Жовті продукти поліпшують діяльність мозку, розвивають мислення, тому дуже потрібні для школярів і студентів. А ще цей колір має очищувальні властивості. Тому дуже важливий для краси шкіри.

Зелений колір (зелені яблука, кабачки, перець, огірки, салат, капуста, дикорослі трави, кріп, петрушка, всі листові овочі тощо) вносить спокій, рівновагу й гармонію в систему людського організму. Позитивно впливає на серце й артеріальний тиск, допомагає заспокоїти нерви й поліпшити діяльність легенів. Він приносить відчуття новизни й свободи, допомагає позбутися стресів, емоційної напруженості й головного болю.

Фіолетовий колір (баклажани, сливи, темний виноград, бургак тощо) тісно пов'язаний з нашою інтуїцією. Він впливає на тонкі механізми нервової та мозкової діяльності. Це дуже спокійний колір. Його потрібно використовувати для розслаблення, особливо у вечірній час, зокрема, тим, у кого безсоння.

Коричневий колір (гречка, чай, кава, фініки, картопля в лущині тощо) контролює діяльність щитоподібної залози, впливає на зір і слух, інші органи чуття. Тому у разі захворювань вух, очей, носа рекомендується збільшити вживання продуктів коричневого кольору. А ще коричневий колір допомагає розвитку таких рис, як співчуття, чесність і обережність.

"Ваше здоров'я"

Забути про цигарки назавше

Не секрет, щоб позбутися такої шкідливої звички, як куріння, самого бажання іноді буває мало. Часто навіть найкращі препарати не допомагають.

Спробуйте засоби, що їх пропонує народна медицина. Про них дізнавався у дійсного члена Асоціації народної медицини, фітотерапевта міжнародної категорії, провізора вищої категорії Парасковії Антоноук.

Треба висушити у тині річкового рака, відтак розтерти його на порошок. 10 г цього порошку загорнути в цигарку. Потягнувши такого «тютюну», людина назавше відмовиться від куріння.

Пір'я будь-якої птахи спалити разом з колодкою. До попелу додати соди, добре розмішати. Цей «тютюн» закрутити в цигарку (вистачить на три цыбаки). Лише однієї затяжки стане, щоб курець забув про шкідливу звичку.

Оксана ГОЛОВИЙ, Сід

Шість рецептів від целюліту

Рецепт №1. Жіноче грудне молоко для профілактики целюліту - для матерів, які годують грудьми: у Франції існує народний рецепт для профілактики та лікування целюліту в мам, які годують малюків власним молоком, - потрібно випивати 1 ст. ложку власного зцідженного молока на день.

Рецепт №2. Яблучний оцет від "зірочок" і від целюліту на ногах: натирати ноги від коліна вгору до стегна ввечері після душу щодня. За два тижні "зірочки" мають значно посвітлішати, ніякого подразнення не з'являється, тільки запах.

Рецепт №3. Домашня кавова маска для тіла від целюліту та жирових відкладень: у кавову гущу додати блакитну глину та небагато води, краще мінеральної. Масажуючи, нанести на злегка вологу шкіру. Кофеїн сприяє розпаду жиру, а глина "витає" надлишок рідини з підшкірної тканини.

Рецепт №4. Оцтові обгортання від целюліту: яблучний оцет і воду розвести у співвідношенні 1:1. Можна додати масло лимона, розмарину. Нанести суміш на місця, уражені целюлітом, відтак обгорнути поліетиленовою плівкою. Важано вдягнути якийсь теплий одяг і за бажанням - активно порухатися або полежати під ковдрою протягом 0,5-1 години. Потім змити суміш і використати зволожувальний крем.

Рецепт №5. Натуральні обгортання для тіла від целюліту і для пружності шкіри: потрібна глина (блакитна, біла), три-чотири краплі апельсинного ефірного масла, 3 ст. ложки кориці, поліетиленова плівка в рулоні. Всі інгредієнти добре змішати, глину розвести невеликою кількістю теплої води. Нанести на проблемні зони й обгорнути плівкою. Вдягнути щільні шорти, потім накритися теплою ковдрою та сидіти або лежати протягом години. Спочатку шкіру щипатиме, але потім усе минає, оскільки масло апельсина вже вбралося в шкіру. Опісля змити під душем і нанести крем для тіла. Ефект приголомшливий. Шкіра стає підтягнутою, гладкою та рівною. Робити обгортання три рази на день упродовж півтора тижня.

Рецепт №6. Антицелюлітне тісто: замісити тісто на пшеничній муці з додаванням у рівних частинах меду та яблучного оцту. Робити обгортання тістом на дві години. Наступного дня ті самі місця обгорнути нежирним сиром - і знову на дві години під ковдру. Робити, поки не поліпшася. 100% результат гарантовано.

Рецепт обгортання: додати в нерозчинну каву сіль і трохи оливкового масла, щоб вийшла кашка. Втирати в проблемні місця, обгорнутися харчовою плівкою, одягти теплі штани та 15-20 хв. крутити коло! Шкіра стає пружною та дуже ніжною.

galya.ru

У столиці відбувся перший Київський міжнародний кінофестиваль. Його закриття пройшло без особливих "ляпів". Навіть "зорепад", який наслідив усіх на відкритті, припинився - 3 червня ввечері гості крокували по червоній килимовій доріжці до Театру ім. Франка впевнено і гордо, не пере-

російський фільм "Місяць у зеніті" (екранізація сновидінь Ганни Ахматової) - Світлани Крючкова та Свирко. Кращим режисером був визнаний аргентинець Паула Хернандес ("Злива"); кращим оператором - британець Лол Кролі ("Кращі речі"); кращий сценарій - "Турне", режисер Горан Маркович (Сербія); краща музика - Кристоф

КИЇВ ВИЙШОВ НА МІЖНАРОДНИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬНИЙ РІВЕНЬ

чіпляючись через замасковані бордюри.

Майже за півгодини до початку церемонії на червоному доріжку в білосніжних штанах прибув улюбленець жінок Івар Калниньш та Руслана Писанка в чорній сукні в горошок. А

оскільки прококувати потрібно було неодмінно усім разом, прибульцям, як заручникам ситуації, довелося ходити по цій самій доріжці туди-сюди, чекаючи на колег.

Трохи пізніше з'явилися Оксана Сташенко ("Повернення Мухомара"), Марина Могилевська ("Грозні воята"), Юрій Назаров ("Андрій Рубльов"), Лариса Качорникова ("Тіні забутих предків"). Підтяглися актори з комік-групи "Маскі-шоу": Георгій Делієв та Борис Барський. Хлопці миттєво перетворили нудну церемонію в шоу: Борис, знявши туфлі, в одних шкарпетках носився по доріжці, а Жюра взагалі розлігся на ній. Побачивши Руслана Писанку, вони тієї ж митті підхопили фігуристу акторку під руки й закурили у божевільному танці.

Дотепер невідомо, що в цей вечір робила охорона. Улаштувала страйк, або на секьюриті просто вирішили заощадити? Але по червоній доріжці (не звертаючи уваги на огороження) дефілювали навіть бабусі, які поруч торгували насінням. Інші, що збиралася подивитися на виставу, розгулювали разом із зірками та іноді навіть смикали їх за плаття.

Відзначимо, що в конкурсній програмі брали участь 16 картин, тому журі доводилося дивитися по 3-4 стрічки на день, що виявилось нелегким випробуванням. Наприклад, Руслана Писанка під час сеансів кілька разів вставала, щоб розмі'яти спину, а Олександр Прошкін скаржився на стаханівські темпи роботи. Однак у підсумку голова Кишиньтоф Зануссі зізнався: у цілому програма була непоганою - залишити зал до закінчення сеансу йому хотілося рідко.

Якість же конкурсних стрічок була приблизно однаковою, тому переможців визначали у палких суперечках. Так, кращим фільмом фестивалю журі визначило сербську картину "Турне" (про халепи белградського театру в гарячій топці). Приз (статуетка у вигляді крила) за кращу чоловічу роль здобув аргентинець Антоніо Бірабент ("Три бажання" - про те, як минає любов). Нагороду за кращу жіночу роль розділили між собою дві акторки - за

КИЇВСЬКИЙ
МІЖНАРОДНИЙ
КІНОФЕСТИВАЛЬ

Блейзер та Штефен Калес, "Фінське танго" (Німеччина).

Фривольних нот у подію дала Ольга Сумська, котра разом з російським актором Анатолієм Журавльовим ("Будинок дурнів") вручала на сцені призи. Побачивши Анатолія (на доріжку Ольга спізналася), знаменита Роксолана радісно кнулася до нього з обіймами, а публіці пояснила: "Востаннє ми з Тололею бачилися... у ліжку - ми знімалися в еротичній сцені". Журавльов розчервонівся, а під'юдженя Сумська продовжила: "Та го! тобі! Толік, погодься, це ж було приємно". Публіка від реготу сповзала під крісла.

Найцікавіше те, що церемонія нагородження пройшла без президента конкурсу. Богдан Ступка на згортання червоної доріжки не прийшов. Вони поспіхом полетів до США (подейкують, що на якийсь містечковий кінофестиваль або до Нью-Йорку на святкування 150-річчя від дня народження Шолом-Алейхема). Це при тому, що багато іменитих режисерів (зокрема, Кишиньтоф Зануссі) та актори прибули до Києва винятково завдяки старій дружбі з Б. Ступкою і не думали, що хазяїн залишить їх, не попрощавшись. Його привітальну телеграму прочитали вже зі сцени й заодно поздоровили із Гран-прі за "Тараса Бульбу" на фестивалі "Золотий витязь".

Після офіційної частини вечір продовжили на закритому банкеті в мері, але без мера. Гостей пригощали антикризовим меню: наливали горілку та біле вино, а годували нехитрою закускою - котлетами по-київськи, шашликами зі скумбрії та варениками. А от стіл для журі ломився від більш дорогої випивки та салатів.

Продюсер кінофоруму Федір Крат урочисто пообіцяв, що в наступному році обов'язково влаштує другий кінофест, врахувавши усі промахи нинішнього, і запросити у консультанти російського гуру - продюсера Марка Рудинштейна.

Варто відзначити, що дотепер в Україні не було свого титульного міжнародного кінофестивалю. Кінофестиваль "Молодість" не рахується, адже це огляд дебютів, а не стрічок маситих авторів.

НАГОЛОС *культури*

Їх "коронували" за Слово

Якщо від влади бракує уваги та фінансування для розвитку вітчизняної культури, за справу повинен братись бізнес. Соціально-культурна відповідальність українського підприємництва лишається наразі невеликою, проте вона є, стаючи з кожним роком дедалі більш культурною. Яскравим прикладом для всіх (і можновладців, і підприємців) може стати щорічне свято "Коронації слова".

4 червня 2009 року в Національному академічному театрі ім. Івана Франка відбулась вже дев'ята церемонія нагородження переможців літературного конкурсу "Коронація слова-2009".

Цього року нагороди вручалися у трьох традиційних номінаціях - "Романи", "Кіносценарії", "П'єси", а також у новій номінації - "Пісенна лірика про кохання". Слід відзначити, що до виходу на сцену ані експерти, ані члени журі, ба навіть засновники "Коронації слова" не знали імен переможців. Адже всі роботи, які подаються на конкурс, підписані псевдонімами.

Перед початком церемонії віце-президент "Крафт Фудз" регіону Східної Європи та Середньої Азії, ініціатор та засновник конкурсу в 1999 році Юрій Логунь чісно зізнався, що вже визначені всі лауреати і дипломанти конкурсу. "Але ми самі в напруженні і не знаємо, хто це - чи першу премію отримає відомий письменник, чи людина, яка вперше взяла перо? Все стане відомо вже на сцені", - запевнив він.

У свою чергу, професор НАУКМА, керівник конкурсу "Коронація слова" та голова журі у номінації "Романи" Володимир Панченко зауважив, що нововведення цього річного конкурсу - номінація "Пісенна лірика про кохання" - збирало велику кількість претендентів. "Ця номінація потребувала дуже детального і складного обговорення, оскільки всі члени журі - яскраві творчі особистості, які мають різне уявлення про естетику сучасної пісні", - підкреслив В. Панченко, додавши, що ліричні тексти буде покладено на музику відомих композиторів для створення нових шлягерів.

Разом з тим, куратор номінації "Пісенна лірика про кохання" Анатолій Матвійчук відзначив, що завданням конкурсу є, зокрема, звернути увагу на стан сучасної української пісні, яка має величезні проблеми: "У ній занадто багато від шоу-бізнесу і занадто мало від мистецтва. Тому необхідно розширювати коло літераторів, які працюють на українську пісню. І я сподіваюсь, що завдяки номінації "Пісенна лірика про кохання" ми зможемо їх знайти і об'єднати".

У номінації "Романи" було визначено три переможці (I премія - 20000 грн., II премія - 10000 грн., III премія - 5000 грн.), а також сім дипломантів (кожна премія по 1000 грн.), плюс два дипломанти у номінації "Вибір видавців". Першу премію у цьому конкурсі здобула львів'янка Галина Вдовиченко за роман "Замок Гербуртів".

У номінації "Кіносценарії" було нагороджено також трьох номінантів (I премія - 15000 грн., II премія - 7000 грн., III премія - 3000 грн.). Крім того, п'ятьом дипломантам було вручено гонорари у розмірі 1000 грн. Першу сходинок серед кіносценаристів-учасників посів Віктор Абузаров з Ніжина за свій сценарій "Фросина любов".

У номінації "П'єси" аналогічно було присуджено три премії, щоправда менші за розмірами (I премія - 10000 грн., II премія - 5000 грн., III премія - 3000 грн.), і п'ять премій по 1000 грн. п'ятьом дипломантам. Найкращу п'єсу у 2009 році, на думку експер-

тві, написав Гарольд Бодикін з Сімферополя, яка називається "Червона свитка".

І нарешті нововведення конкурсу - номінація "Пісенна лірика про кохання" - засвітилось одинадцятьма іменами переможців: три головні премії (I премія - 8000 грн., II премія - 4000 грн., III премія - 3000 грн.), п'ять премій по 1000 грн. і три дипломанти, відзначені "Вибором композиторів". І премію здобув киянин Тарас Антипович за твір "Осіній кіберпанк".

Крім того, журі "Коронації слова" ввело дві спеціальні відзнаки "За кращий романтичний твір" та "За кращий історично-патріотичний твір".

Загалом, преміальний фонд конкурсу цього року становив 120000 грн.

Лауреати та дипломанти отримали нагороди від літераторів, зірок шоу-бізнесу та представників бізнес-кіл. Серед почесних гостей "Коронації-2009" були Іван Малкович, Андрій Курков, Святослав Вакарчук, Олесь Санін, Терезія Яценюк, Влада Литовченко та інші.

Слід відзначити, що щорічний Всеукраїнський конкурс романів, кіносценаріїв, п'єс та пісенної лірики "Коронація слова" є проектом "Крафт Фудз Україна", розпочатим у 1999 році. Метою конкурсу є підтримка новітньої української культури. На переконання ініціаторів заходу, література, кіно, пісня і театр обрані не випадково, адже саме ці жанри є стратегічними жанрами культури, які формують і визначають зрілість нації. Автори "Коронації слова" в якості завдання вбачають відкриття нових імен, видання найкращих романів книжками, стимулювання й підтримку сучасного літературного процесу кіно та театру і, як наслідок, - наповнення українського ринку повнокровною конкурентоспроможною літературою, а кіно та театру - якісними українськими фільмами та п'єсами.

ЗАТ "Крафт Фудз Україна" (КФУ) є українським підприємством, що входить до групи компанії "Крафт Фудз Інк.", найбільшого в світі виробника запакованих продуктів харчування. КФУ є одним з лідерів на ринку харчових продуктів України в усіх трьох категоріях, в яких представлено продукцію компанії: кава, шоколадні вироби, солоні сніки. До складу підприємства входять: Тростянецька шоколадна фабрика "Україна" та Вишгородська філія по виробництву чіпсів та фасуванню кави. У компанії "Крафт Фудз Україна" працює близько 1600 працівників.

НАГОЛОС: різне

ВІЛЛА "БІЛОГІР'Я"

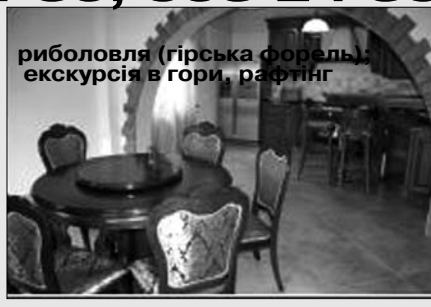

- апартаменти, напівлюксі;
- басейн з підігрівом на подвір'ї;
- кафе-кухня;
- сауна на дровах з виходом на р.Прут;

тел. 8067 996 01 39; 593 24 35

м.Яремча, вул. Л.Українки

риболовля (гірська форель);
екскурсія в гори, рафтинг

3 питань розміщення реклами у газеті "Наголос" телефонуйте 8067 381 72 01, 593 4 38

Полуниця - ягода червня

Цей смаколик - чудовий природний лікар та ...ворог зайвих кілограмів. Немає нічого приємнішого і кориснішого, ніж насолоджуватися ягодами у їхню пору. Ось чому ні з чим не порівняти неповторний смак та аромат червеної полуниці. М-м-м... Зашарілі боки першої літньої ягоди так і просяться до рота. І недарма: якщо не маєте на полуницю алергії, медики радять на повну силу експлуатувати її корисні властивості в сезон. Вона містить вітаміни С та К, бета-каротин, фолієву кислоту й антибактеріальні компоненти. Ця диво-ягода підвищує апетит, сприяє впливає на травлення, має потогінний та сечогінний ефект, нормалізує сольовий обмін, втамовує спрагу, сприяє кровотворенню. За помірного споживання полуниця дуже корисна малечі, бо містить певний набір корисних вітамінів та мікроелементів. Понад те - народна медицина радить використовувати

ягоду в лікуванні неокріп'я та поносів у дітей. Настій із ягід рекомендують заживати як потогінний, сечогінний та послаблювальний засіб. Для цього варто взяти 2 ст. ложки свіжої полуниці, заварити її склянкою окропу, настояти 30 хвилин у термосі, процідити та приймати по півсклянки перед їдою. Маєте проблеми з жовчним міхуром? Четверта частина склянки свіжого полуничного соку, випита вранці натщесерце, чудова допомога при жовчокам'яній хворобі. Полуниця незамінна в раціоні тих, хто потерпає від кишкових інфекцій, а також стафілококів, стрептококів, пневмококів та вірусу грипу. А ще полуниця зміцнює імунну систему та стінки судин, допомагає при безсонні та нормалізує артеріальний тиск. Окрім сечогінної та потогінної дії, полуниця добре очищує кишківник та кров, допомагає при ожирінні та ефективно впливає на обмін речовин.

Незважаючи на її солодкий смак, ягоди до снаги знижувати цукор у крові. Ось чому полуницю радять вживати тим, хто має проблеми з вагою. Ще один незаперечний факт - полуниця дуже низькокалорійна. Зовсім нещодавно з'явилася так звана полунична дієта. Її прихильники стверджують, що за тиждень такого харчування можна легко скинути 3-4 кілограми зайвої ваги. Однак більш як тиждень додержувати такої дієти не варто, оскільки вона не є збалансованою, а отже, за тривалого застосування небезпечна для організму.

"Сід"

Всеукраїнська газета "Наголос" висвітлює найважливіші події життя країни, розповідає про політичні, економічні, соціальні і екологічні новини, а також новини історії, науки, культури і спорту.

Розповсюджується по всій території України, а саме у Верховній Раді України та Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласних, Київській і Севастопольській міських державних адміністраціях, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській і Севастопольській міських радах.

Цікаво

Всеукраїнська газета
"Наголос"

Засновник -
Громадська організація
"Поділля"

www.podillia.com.ua

Адреса редакції:
вул.Заболотного, 150 а
оф. 101, 03680.

тел. (044) 593-24-38,
факс (044) 593-24-36

e-mail: nagolos@i.ua
go_podillia@i.ua

Шеф-редактор
Тетяна Артемчук

Редакційна рада
Голова -
Лукашук Олег Григорович

Заступник - Різник Вікторія Вікторівна

Члени ради:

Ткачук Анатолій Федорович,
Грінкевич Василь Федорович,
Михайлов Анатолій Іванович,
Корогода Вадим Васильович

Газета виходить
двічі у місяць
Наклад 30 000

Газету видруковано
у "Інтерконтиенталь-Україна"

Свідоцтво
про державну реєстрацію:
Серія КВ №13924-2897 Р
від 23.04.2008 р.